

Demlenmiş Şiirler 2

- şiirler -

Yayın Tarihi:

08.01.2026

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Demlenmiş şiirler 2

Eserleri:

Ağır Siyahlık

şimdilerde ciğerlerimi dolduruyorum,
acını unutturacak yeni bir acıyı tatmak için.
Zift bile kapatmıyor yokluğunun siyahını.

Her nefes, paslı bir borudan geçiyor sanki,
göğsümde yankılanan boşluk
hiç bir mühürle kapanmıyor.

Küllerle kaplı bir sabahın ortasında
gözlerim, kararmış ufuklara saplanıyor;
orada bile siyah bir eksiklik
güneşi söndüren bir perde gibi.

Ve ben, her adımda
yeni bir yarayı çağırıyorum.
Çünkü biliyorum:
acıdan başka hiçbir şey
acıya denk düşmüyor.

29/09/2025
02:29 #wahrán
@demlenmisSiirler
(599)

Demlenmiş şiirler 2

Ağır şiir

Sayfama yazılan en zor şiirsin.
Ezberin etin, imlaların keskin.
Lirik, epik, didaktik... en çok da pastoral:
Tüm şiirler sende toplanmış

Bakışların hiç yazılmamış bir başlık gibi.
Sesinle açılıyor dizelerim,
Suskunluğun bile bir vezin.
Harf harf oğalıyorsun içimde,
Her kelime seninle tamamlanıyor.

Seninle yazılmayan her şiir eksik,
Seninle bitmeyen her dize öznesiz.
Senin olmadığın her kelime,
sadece bir harf kalabalığı.

Glgeni bile yazsam, anlam ağırlaşıyor.
Bir dizeye sığmayan yknle şiir değil,
Bir suskunluk doğuruyorum.
Seninle tamamlanan değil,
Seninle başlayan bir sessizlik bu.

02/09/2025
09:02 #wahrn
@demlenmisSiirler
(522)

Demlenmiş şiirler 2

Ağlama Duvarım

Göğsüne kapanıp, hıçkıra hıçkıra ağlamak isterdim;
silmeden, gözyaşlarım kuruyana dek.
Hani, dinlenmiş olmak iyi gelir ya insana...

Sadece gözyaşımı değil,
suskunluklarımı da dökmek isterdim;
taşların arasına sıkışmış cümleler gibi.

Bir dua gibi, bir sitem gibi göğsüne kapanıp,
hıçkıra hıçkıra kendimi bırakmak isterdim;
bir ritüel gibi, bir arınma gibi.
Hani, dinlenmiş olmak da iyi gelir ya insana...

@demlenmisSiirler

Ağlama duvarım... Sen ağlama;
ben ağlarım senin yerine de.
Bırak, izi bende kalsın gamlı nemlerinin.

Yine geleyim sana, bir akşam üstümde;
rüzgârım hafif, gökyüzüm yorgunken,
gözlerimde susulmuş cümlelerle.

Kenarında durayım, bir şey söylemeden;
çünkü sana gelişlerim iyi geliyor bana.

Sana ihtiyacım var...
Hiç yaslanmamış, hiç konuşmamış gibi;
Hani, dinlenmiş olmak da iyi gelir ya insana.

31/08/2025
03:38 #wahrán
@demlenmisSiirler
(514)

Demlenmiş Şiirler 2

Akşamları Sen Seçtin

Akşam oluyor diye karanlıklara bıraktın beni,
oysa benim fenerlerim vardı karanlığı aydınlatacak.
Mızrak mızrak yelkenler dizildi mavi deryalarımızda,
göğüme batıyor her biri ufkun sararışlarında.

Kalbime girdin de, hayatıma giremedin bir türlü.
Benim çaresizliğimden, senin kadere sadakatinden
bir ihtimal bile olmadı, hayalimizdeki romanımız;
sessizce kapandı, hiç açılmamış bir defter gibi.

Sen hep akşamda seçtin, suskunlukların çıldırtan seslerini
ben sabahları bekledim inadına.
Öğrendim ki karanlık da yazılır kaderin satırına,
ve akşamlar, kaderin başlığı olurmuş.

25/09/2025
03:23 #wahrān
@demlenmisSiirler
(588)

Demlenmiş Şiirler 2

Anlam İzcisine

Seni Sessizce uzaktan sevmek
benim için ağır...
Senin için belki fark edilmez,
bir şiir içinse, yükü dolu dizeymiş.

Sustukça çoğalır içimde
sensiz geçen eksiklikler.
Sen bilmedin,
her gece bir şiiri daha terk ettiğimi
yükünün ağırlığından,
bir kelimeye daha küstüğümü.

Ve sen hâlâ bilmiyorsun
ben Seni sevmekten değil,
bir şiirin içinde,
unutulmaktan yorulduğumu.

Sesim duyulmadıkça
dizelerim soluyor,
ve ben her gece
bir şiir daha eksiliyorum senden.

Artık ne bir başlık taşıyorum,
ne bir anlamda yerim var.
Yalnızca bekliyorum:
bir gün bir Anlam İzcisi
dizelerimin arasına eğilir diye.
Sessizliğimi duyar,
eksilen yerimi tamamlar diye.

01/09/2025
19:09 #wahrān
@demlenmisSiirler
(519)

Demlenmiş Şiirler 2

Arafta Bir Özlem

Gelemiyorsun Sancısı Sende,
gidemiyorum Sana, acısı Bende.
Özlemek büyük yorgunluk...
dinlenmekle, dinlemekle geçmiyor.

Hani "Arafta kalmaktır Aşkın yolu"
diyor ya şair işte...
beklemekte yürümekte çileli.
Gel yalnızlığımdan vur beni...

Yığılıp kalsın vurulduğu yerde
bir daha düşmesin peşimize.
Gel, özlemin yükü düşsün üzerimden.
Kapansın karanlık bir devir.

Gel, gözlerimde ılık, sesinde bahar olsun.
Yürüyelim birlikte aynı yoldan,
bitsin bekleyiş, doğsun güneş.
Artık ne araf olsun ne de karanlık.

23/09/2025
02:23 #wahrān
@demlenmisSiirler
(582)

Demlenmiş Şiirler 2

Ateşte Gül

Sen beni İbrahim sandın,
gül bahçelerinde dolaşan,
oysa ben Nemrut'un ateşinde
su getirecek karıncayı bekleyendim.

Sen, dikenler gül açmış diye
sevindiğimi sanırken,
ben güllerde diken var diye ağıt yaktım.

Bülbül sandın beni, ağıtlarımı dinlerken...
Ben kafesinde "özgürlük" diye
çığlık atan sakaydım.

Sen beni baharda açan bir ağaç sandın,
oysa ben kışın ortasında yanan
ateşte bir gül idim.

Sen beni sessiz bir düş sandın,
oysa ben kalbimde bir çığıktım.

03/11/2025
00:33 #wahrān
@demlenmisSiirler
(650)

Demlenmiş Şiirler 2

Azad Et Beni

Azad et beni...
Ne kanarya, ne bülbülüm ben;
ötüşü senin için yazılmamış bir sesim.
Ne hüdhüd kuşuyum ne kafesine razı bir muhabbet.

Azad et beni....
Kendi içime sığmayan bir Akdoğan'ım;
göğsümde çırpınan uzak bir göç,
nereye uçsam bir sınırın gölgesi düşer önüme.
Ben hududu tanımayan asi bir rüzgârım.

Azad et beni...
Çünkü ben, kafeste doğmamış bir düşünceyim.
kanadımda gerçekliğin izleri var
göğsümdeki her çırpınışım hürriyettir.

Azad et beni...
Yükseklerin özgürlüğüne âşık bir Akdoğan'ım;
Senin sınırların, dar gelir uçurumlarıma.
Ben aşkı, zincirle değil, yalnızca rüzgarla tanırım.

27/08/2025
08:28 #wahrān
@demlenmisSiirler
(505)

Demlenmiş Şiirler 2

Bahara Çekilen Nefes

Kabul edilmeyenler listesinde,
amin denmeyi bekleyen bir dua gibisin.
Yüreğimin bir köşesinde,
şarap kadehinde açmayı bekleyen kiraz çiçeğim.

@demlenmisSiirler

Gecenin sessizliğinde içime dökülen bir yudum,
bahara çektiğim bir nefes gibi.
Bir ilk bahar fısıltısının bekleyen müjdesi,
bir kumrunun hasretliğisin.

@demlenmisSiirler

Ve şimdi, yağmurdan arda kalan
kokunun bekleyişi gibi
dolunuyor penceremin buğusunda.
yazılmamış bir şiirin eşiğinde durmuş gibisin.
yaşamadığım bir mevsime bakar gibi.

27/08/2025
00:27 #wahran
@demlenmisSiirler
(502)

Demlenmiş Şiirler 2

Beyaz Bayrak

Bir savaşı bitirdim...
Olanı olduğu gibi kabul ederek.
Beyaz bayrak gibi astım tüm direnişleri.

Bir savaşı bitirdim sessizce,
gürültüsüz bir yenilgiyle değil
kabulün vınlayan iç sesiyle.

Olanı olduğu gibi
çatlaksız bir aynaya dönüştürdüm,
ne eksik ne fazla
sadece olduğu gibi.

Beyaz bayrak gibi astım
tüm direnişleri,
duvarları,
siperleri,
ve içimdeki son hücum emirlerini.

Artık,
savaşarak değil,
susarak ölüyorum.

13/09/2025
23:19 #wahrān
@demlenmisSiirler
(557)

Demlenmiş Şiirler 2

Beyaz Bulutlarda Ağlar

Bulutlar koşturuyor gece gök yüzünde,
yağmurlarını saklayıp.
Rüzgara salmışlar kendilerini.
Gözyaşlarını akıtacak kuytuyu arıyorlar.
Kimi beyaz, kimi gri, kimisi simsiyah...
İçindekilerinin ağırlığından olsa gerek.

Bazısı dayanamıyor sessiz bir köşe bulamadan
hıçkıra hıçkıra, katıla katıla ağlıyor.
En güçlüsü beyaz olanları, sanırsın derdi yok...
Gülücükler atıp geçiyor üstümden dans edercesine.
Sonra bir tenhada bırakıyor içinde ne varsa.

En çok ona yakışmıyor ağlamak.
Beyazın ardında gizlenen fırtına,
sessizliğini göğe çalıyor.
Her damla, saklanmış bir sır gibi düşüyor,
ve yeryüzüm o sırların altında ıslanıyor.

29/09/2025
00:29 #wahrān
@demlenmisSiirler
(598)

Demlenmiş Şiirler 2

Beyaz Gemiler

Dışarıda yağmur yağıardı,
demir pencerenin buğıulu camları ardında
kağıttan gemiler yapardım eskiden
beyza gemiler...

Yelkensis, küreksiz, isimsiz.
Adı konmamış şiirlere binip
yol alırdım sessizce.
Bir kıyıya değıl, engin denizelere.

Bir martı çığılığı beklerdi sessizliğıim,
mavi bir yunusu arardı gözlerim...
Çılgın mavi bir yunus.

Ruhumu saran iyot kokusuna hasret
istiridyeler sarardı beyaz gemilerimi.
Soluk yeşil lambalarında minarenin âlemi
sallanan badem dallarında kaybolurdu.

Şimşekler döverken köyün eylerini,
kırancıktan akan sellerde boğıulurdu hayaller
nedense hiç götüremedi gemilerimi.

07/10/2025
00:07 #wahrān
@demlenmisSiirler
(619)

Demlenmiş Şiirler 2

Bırak Kopsun Kıyamet

Zulmün kralları tepişirken
mazlumlara eziliyorsa
bırak kopsun kıyamet.

Vicdanların sızlamadığı bu çağda
yaşarmayan gözlere inat
bırak kopsun kıyamet.

Bir trafik lambasının altında ayakları çıplak
kıvrılarak yatıyorsa bir çocuk,
görmezden gelip geçiyorsa yanından insanlar
vakti gelmiştir: kopsun kıyamet.

Şehirlerin göbeğinde bir bankta,
üzerine karton serip uyuyan yaşlıya
"görüntü kirliliği" diyenler varsa
bırak kopsun kıyamet.

Bir kadın, defalarca şikâyet ettiği adam tarafından
evinin önünde öldürülüyorsa.
Yurtlarda sokaklarda çocuklar tecavüze uğruyorsa,
ve mahkemeler "tahrik indirimi" veriyorsa
bırak kopsun kıyamet.

Savaşta değil, bir hastanede
bebekler organları için öldürülüyorsa.
Ve suçların üstü örtülüyorsa
bırak kopsun kıyamet.

Mahkeme salonunda bir çocuğun sesi,
"beni o adamdan koruyun" diye titriyorsa
ve karar "velayet babada" diyorsa
bırak be, kopsun kıyamet.

Bebekler,
dünyanın gözü önünde soykırıma uğrarken,
sessizlikte duran yöneticiler varsa...
Diplomatik cümlelerle örtülen ölümler,
"endişeliyiz" deyip arkasını dönenler,
şilahlı değil vicdanı susturanlar için...
İnsanlık suçu işlenirken
seyredenler, pazarlık yapanlar,
"denge" adına susanlar için
bırak kopsun kıyamet.

Zalimlerin Asag çağında
dualar işe yaramaz.
Bırak kopsun kıyamet...

Belki de kıyamet bir son değil,
yeniden başlama hakkıdır

yalnızca vicdanı olanlara.

07/10/2025
03:07 #wahrar
@demlenmisSiirler
(620)

Demlenmiş Şiirler 2

Bilinmez Sonrası

Sonra...
Sonrası bilinmez!
Bilen olsaydı sonrasını,
öğretirdi birilerine;
birileri anlatırdı birilerine.
Anlardık o zaman,
"işte bu olacakmış sonra" derdik,
gülüp geçerdik belki.

Belki de ağlayabilirdik:
"bu olacakmış sonra" diye.
Bir ah,
bir vah,
bir of,
belkide, bir oh...
Yorulmazdık bu kadar.

Sahi, neden yorulduk bu kadar?
Nereye; neden bu koşuşturmalar?

Sonrası bilinmez.
Belki bir durakta soluklanırdık,
belki bir gölgenin altında
kendimizi bulurduk.

Bir gün,
belki bir sabahın sessizliğinde
cevap düşerdi avuçlarımıza.
Belki bir saklı bir gülüşten,
bir gözyaşından aydınlanırdı.

Sonrası bilinmez...
Sabahlar susar,
avuçlarımızda eksik bir umut yanar.
Bir yarım gülüş, gözyaşıyla solar belki.

Ve biz...
yarım kalmış bir düşte
sonsuzluğa değil,
yitik bir zamana uyanırız.

04/11/2025
23:41 #wahrán
@demlenmişSiirler
(653)

Demlenmiş Şiirler 2

Bin Yıllık Vuslat

Yıllar, yıllar, yıllar sonra
belki bir masanın köşesinde karşılaştırırsa
öncesinde vakitsiz olan zaman
gözlerimizden başlayalım konuşmaya.

Ben Ruhumdaki depremleri anlatayım
Sen kalbinde yanan ormanları.
Vuslatının Bin yılını gözlerimizle yazalım.
Dün kadar tanıdık, bugün kadar gerçek.

Bırak yüzümüzde asılı kalsın
geçen vahşi yılların acısı.
Çizgilerinin üstüne güller çizip
bir tebessüle ufalayalım göz yaşlarımızı.

Ağlamadan, konuşmadan sadece iç çekerek,
nefeslerimizde tutalım eylül sabahlarının çiğlerini.
Ellerimiz bir kezde olsa birleşsin masanın ortasında
Bütün yaralarımızı saralım, inciltmeden sessizce.

21/09/2025
21:41 #wahrán
@demlenmisSiirler

Demlenmiş Şiirler 2

Bir Bahar Gibi Gelsen

bir gözünde hüznün,
bir gözünde umut var senin.
resmine baktım az önce, yine...

anlayacağın, şiir gibisin.
gülüşlerin, mevsimleri kıskandırır
gülüşlerini göndersen.

çiçek açar ayaz görmüş yüreğim.
bir bahar gibi gelsen
hazanları soldurur gelişin.

ve sen gelince susar içimdeki kış
kardelen gibi eğilir sessiz bir bakış
ve içimde çiçeklenir suskun mevsimlerim.

05/10/2025
23:13 #wahrán
@demlenmisSiirler
(614)

Demlenmiş Şiirler 2

Bir Damla Yankı Bir Derya İz

Kelimelerden taşan bir sessizlik,
bir harfin içine sığmayan yük,
bir cümlenin taşıyamadığı derinlik.
Her dizede bir yankı...
Her yankı, derin bir iz deryası.

Bir mevsim düşürür satır aralarına,
zamanın içinde kıvrılan bir anlam,
sessizlikte yankılanan koyu bir iz.
Sayfalar, o sessizliğe dar gelir.
Yazılamadan kalanlarsa,
zamanın kıyısında bekler gelgitleri.

Şiir;
bir harfin iç çekişiyle başlar,
bir suskunluğun yankısıyla biter.
ve zamanın elinden düşen
bir damla, koca bir derya anlam olur.
Boğulur zaman, boğulur insan.

09/09/2025
00:09 #wahrān
@demlenmisSiirler
(546)

Demlenmiş Şiirler 2

Bir Dem Anadolu

Toprak, ayak izlerini değil, hikâyeleri saklar.
Bir türkü gibi dolandır içimizde eski bir köyün sesi.
Bir Annenin bakışı gibi sıcak, dağların sessizliği.
Göç yollarında unutulmuş bir çocukluk arıyorum.

Bir testi gibi kırıldım, suyum hâlâ Anadolu'ya akıyor.
Taş evlerin gölgesinde büyüyen
yalın ayak dualarım var dilimde.
Bir ağıt gibi uzuyor zaman,
her ezgide biraz daha özlüyorum.

Rüzgâr, eski harman yerlerinden adını getiriyor.
Bir zeytin dağında unuttum gençliğimi.
Anadolu, suskun ama her taşında bir kalp atıyor.
Bir yolluk gibi dokunmuş hayatım,
her ilmeğinde bir özlem.

Köy yollarında kaybolan bir gülüşüm var.
Bir çoban yıldızı gibi bekliyorum seni, dağ başında.
Anadolu, bir Annenin sesi gibi:
yumuşak, derin, unutulmaz buram buram kokusu.
Bir çeşme başında söylenen sözler hâlâ yankılanır.
Toprak, bizi içine alırken bile sevgiyle sarıyor.

17/09/2025
04:59 #wahrán
@demlenmisSiirler
(567)

Demlenmiş Şiirler 2

Bir Dem Çocukluk

Bir top gibi yuvarlanıyor zaman,
sessizce çocukluğumun peşinden.
Gülüşler, sokakların en unutulmaz ezgisiydi;
her köşe başında yankılanan bir masal gibi.

Bir salıncak gibi yükseliyor hayallerim,
cıngıl cıngıl seslerin rüzgârında.
Tebeşir izleri kaldı hatıra duvarlarında;
renkleri solsa da kokusu hâlâ burnumda.

Koşarken unutturduk acılarımızı,
biz de onlarla unuttuk zamanın yükünü.
Bir göz kırpması kadar kısa,
ama ömrün en uzun mevsimiydi.

Çamurlu elleriyle dokundular hayata,
kirli dünyaları kahkahalarla tertemiz yaptılar.
Sesleri, akşamın içinde dolanan bir ninniye;
bir uçurtma gibi savruldu gökyüzüne,
ipleri hâlâ avuçlarımda.

Gözlerinde dünya değil,
bambaşka bir evren vardı oysa.
Bir düşünce gibi parçalandılar,
ama gülmeye devam ettiler.

Çocuklar;
bir sokak oyununun son kahkahası...
Bir düşünce gibi geçtiler içimden,
uyanmak istemiyorum.
Kalbim, onların gülüşüyle
hâlâ yeniden çarpıyor.

18/09/2025
00:59 #wahrân
@demlenmişSiirler
(568)

Demlenmiş Şiirler 2

Bir Dem Özlem

Sesini duymayalı kaç mevsim geçti, bilmiyorum.
Her gece Sen sandığım baharlar düşünüyorum
Bir sokak lambasında seni bekliyorum,
hep yandığı saatte...
gün batımından hemen sonra.
Zaman, senin yokluğunla ağırlaşıyor.

Bir mektup gibi içimde katlanıp duruyorsun.
Gözlerim, seni görmediği her gün biraz daha soluyor.
Özlemek, senin adını her nefeste tekrarlamak gibi.
Bir rüya gibi geçiyorsun içimden,
uyanmak istemiyorum.

Seninle konuşmadığım her gün, eksik bir cümle gibi.
Kalbim, seni unutmamak için
her gece yeniden yazıyor seni.
Bir Turna sesi gibi geçiyorsun içimden, durmadan.

Özlem, seninle yaşanmış ama bitmemiş bir hikâye.
Bir fotoğraf gibi kaldın içimde, soluk ama canlı.
Seninle susmak bile bir şarkıya dönüşüyor.
Her sabah, seni hatırlamakla başlıyor.

17/09/2025
01:59 #wahrán
@demlenmişSiirler
(566)

Demlenmiş Şiirler 2

Bir Demde atışmak

Aklım kalbimle, kalbim zihnimle savaşta.
Sulhe gitmiyor bu aralar;
hiçbir ara bulucusu yok.
Ne vicdan, ne irfan, ne kalp ehli...

Bir yanım susmak ister, diğeri yanım haykırmak.
Bir yanım affetmek ister, diğeri yanım yargılamak.
Bir yanım secdeye varır, diğeri yanım isyanla yanar.
Bir yanım sabırla rölür, diğeri yanım zamana küser.

Göğsümde bir çöl var; yağmurdan habersiz.
Bir dua düşer belki, yankı bulmaz sessizlikte.
Bir kelime ararım, barışa denk gelen.
Ama dilim kilitli, kalbim harfleri unutmuş.

Bir demde özölsem, bir demde dağılmasam.
Bir demde bulsam kendimi, bir demde kaybolmasam.
Bir demde suskunluk konuşsa, bir demde haykırış sussa.
Bir demde Allah dese kalbim, bir demde huzur bulsa.

Bir demde kendimle barışsa, seni de barışa ağırsam.
Dem bu demdir belki:
Savaşın ortasında barışa yürüyen bir adım.
Ne akıl, ne kalp, ne zihin...
Sadece teslimiyetin sesiyle,
Bir demde tamamlansam.

Bir yanım seni isterken, diğeri yanım kendimi arıyor.
Bir yanım seni affederken, diğeri yanım seni unutmak istiyor.
Bir yanım hâlâ "sen" derken, diğeri yanım artık "ben" diyor.

09/09/2025
01:09 #wahrán
@demlenmisSiirler
(547)

Demlenmiş şiirler 2

Bir Demdir Anne

Bir ninni gibi dolanıyor hala sesin,
en karanlık gecelerde.
Ellerin, toprağın soğundan okşuyor başımı...
suskun, ama hep yanımda gülüşlerin.
Gözlerin, bütün acıları unutturan bir dua gibi.

Bir ekmek gibi bölündün, bizi doyurmak için.
Yüzündeki zamanın izleriyle değil,
sevginin doyumsuz tadıyla.
Bir gölge gibi korudun beni,
güneşin bile unuttuğu yerlerde.
Sesin, içimde yankılanan ilk şarkı.

Bir dua gibi saklıyorum seni,
kalbimin en derin yerinde.
Anne, sen susunca dünya daha karanlık oldu.
Bir sabah gibi doğuyorsun her hatırlayışımda.
Yokluğun, bir boşluk değil;
İçimde kapanmayan koca bir yara.

Kalbim, senin adını bir sığınak gibi taşıyor.
Kimsenin bilmediği, kimsenin yıkamadığı.
Bir mektup gibi katlanıp duruyorsun içimde.
Rüyalarda senin sessizliğin bile bir öğüt sanki.
Gel der gibi bakışların,
biliyorum bende çok özledim SENİ.

26/09/2025
00:26 #wahrān
@demlenmisSiirler
(590)

Demlenmiş Şiirler 2

Bir Direniştir İncelik

İnce düşünen insanların ağır çileleri olur,
düşüncesizlerin zindanlarında.
Boş veremeyenler, boş verenlerin
açtıkları uçurumlarda kaybolurlar.

Hayatın mihenk taşları,
en ağır kayaların altında
bিরer çakıl taşı gibidir.
Görünmeyen yükler taşır omuzlarında.

Naif olanlar, hoyrat ellerde
bিরer sessizlik yarası taşır.
Bir gülüşün ardında saklıdır bazen
yüzyıllık sabır, bin yıllık suskunluk.
Ve bir kelime, bir ömürlük yıkımı başlatır.

Çünkü incelik, kırılğanlığın değil,
tüm düşüncesizliklere direnişin adıdır.
Çünkü düşünmek,
zindanı şiire dönüştürmektir.

01/10/2025
03:10 #wahrān
@demlenmisSiirler
(603)

Demlenmiş Şiirler 2

Bir Düşünce Uçmak

Bırak elindeki taşı!
Bak gökyüzüne...
Özgürce uçan kuşlar kalmadı eskisi gibi.
Kalanlarında ne uçmaya takati kaldı,
nede hevesleri.
Sen bir kuşu vurmadın sadece
kırdığın kanatlar...
Uçacak tüm kuşların umutlarıydı.

Bırak taşlamayı!
Bir Kuğunun zarafetini,
bir Üveğin sadakatini,
bir Kırlangıcın mimarisini,
bir Leyleğin sabrını,
bir Karganın bilgeliğini,
bir Turnanın aşkını,
bir Sakanın neşesini taşlamayı

Bırak artık!
Taş değil, düşünce taşı ellerinde
Kuşlar gibi gökyüzüne umut bırak.
Belki bir gün, bir insan konar yüreğine,
ve Sen...
İnsanlığı yeniden seversin onun uçuşlarında.

03/09/2025
05:33 #wahrar
@demlenmisSiirler
(527)

Demlenmiş Şiirler 2

Bir Eylül Direnişİ

Eylül toparlandı gidebilirsiniz Turgut Bey.
Ama kim toparladı seni, Eylül?
Yalnızlığın mı, eksikliğin mi,
Yoksa... yoksa bir şiirin son dizesini mi?

Eylül'de bir sabah vardı; kör bir sabah, Süreya Bey.
Körse sabah, neden bu kadar çok gözyaşı vardı?
Hüzünle yıkadığınız sokakları,
O umutla süpürürdü.

Eylül bir yalandı, sararan yapraklar gibi, Edip Bey.
Yalandı da rüzgârın alnımaza dokunuşu?
Yapraklar sararır, ama her sarı
yeşilin gebeliği değilmiydi? Sorsaydık ona.

Ben Eylül'ü Bir sonbahar değil,
Bir başlangıç olarak okudum.
Bir yaprağın yere düşüşünde değil,
Göge son kez bakışında bulurum.

Eylül'de aşk başka olur evet Ümit Bey
Belki de aşk, yalnızca Eylül'de daha güzel durur.
Daha dürüst, daha az süslü. Ve bu yüzden daha gerçekçi.

Eylül, bir iç çekiştir belki Ahmet Bey.
İç çekişse de, her çekiş bir nefesin kanıtıdır.
Yaşıyoruz Eylül'le birlikte, eksilmiyoruz.
Seviyoruz, seviliyoruz...
Belki de Ölüyoruz sevgimizden.

@demlenmisSiirler

Bu Şiir;
Turgut Uyar'ın yalnızlığından,
Cemal Süreya'nın kör sabahından,
Edip Cansever'in sararan yapraklarından,
Ümit Yaşar'ın aşkından ve
Ahmet Telli'nin iç çekişinden ilhamla yazıldı.
Her birine, şiirsel evrenimizi kurarken
eşlik ettikleri için Sonsuz teşekkürler.

Bu Şiir, bir karşı duruş değil; bir karşı sesleniştir.
Şiir, ancak konuşarak çoğalır.
Ve Eylül, ancak birlikte yaşanır.

31/08/2025
19:08 #wahrán
@demlenmisSiirler
(516)

Demlenmiş şiirler 2

Bir Göç Var Mevsimime

Bir göç var içimde,
yağmur kokusunun dokunduğu diyarlara.

Buralar kurak, buralar çatlamış...
Kaç mevsim baharsız geçer?
Kaç kere kaçla çarpılır çoraklıkta İnsan?
Bir iz ararım, rüzgârın savurduğu toprakta,
Belki bir filiz, belki bir çiğ...
Tutunur Göçmen benliğime.

Bir gölge düşer akşamın yorgun yüzüne,
Adını bilmediğim bir özlemle yanar içim.
Toprağa eğilirim, sesini duymak için,
Belki bir kök, belki bir sızı,
tutunur sessizce düşlerime...
Buralar Issız, buralar yapıyalınız.

Gecenin koynunda saklı bir düşünce olurum,
Yıldızlar bile bilmez yönünü.
Bir kıvılcım ararım, karanlığın tam ortasında,
Belki bir umut, belki bir iz,
Tutunur yorgun kalbime...

Bir haritanın unutulmuş köşesi olurum,
Adım geçmez hiçbir yolculukta.
Bir yankı gibi dönerim kendime,
Belki bir kırık saat, belki bir suskun nota,
Tutunur zamanın kör noktasına...

Sabah, bir boşluk gibi yayılır içime.
Ne ışık dokunur ne ses çağırır beni.
Bir iz olurum, silinmeye yüz tutmuş,
Belki bir gölge, belki bir düşünce kırığı,
Tutunur sessizliğin en ince çizgisine.

12/09/2025
12:29 #wahrán
@demlenmişSiirler
(553)

Demlenmiş Şiirler 2

Bir Hoşakal

Bir kararın eşiğinde durur insan.
kararsızlığın kıyısında çakılı kalır.
Beklemek;
bir zaman değil artık,
bir iç boşluk gibi tekrarlanan.

Günler, "bir gün"e bağlanmış gibi,
ama o gün hiç gelmemiş gibi.
Geçmişe dair her anı,
birer iz gibi kalır içinde.
"Hoşça kal" demek için
"hoş" bir şeyler yaşanmalıdır belki.
Ama sadece "kal" demek için.

ve bir bakışla gitmeyi seçer giden.

Şimdi bir Vedadasın, senin bilmediğin
içimdeki beklentiyi bitirişimdesin.
Karar verirsen bir gün diye diye beklediğim.
Bekleyişlerimin sonuna geldin.
Hoş-ça kal demiyorum artık...
Hoşakal sadece.

13/09/2025
13:09 #wahrán
@demlenmişSiirler
(556)

Demlenmiş Şiirler 2

Bir Kanatlık Mesafe

Bir güvercindin sen;
Pencerenin pervazına konan.

Bembeyaz tüylerinle...
Kimi zaman ürkek,
kimi zaman korkusuzca
kanat çırpışlarınla gelirdin.

"Pencereni aç," derdin...
"Pencereni aç, ben geldim."

Bense her gelişini beklerdim;
ne zaman gelir, saat kaç olur diye.

Penceremi açardım sana...
Toza, yağmura, soğuklarıma rağmen.
Cam açılır, perdeler sallanırdı içimde.

Senin her gelişinde ben
biraz daha isterdim kanatlanmayı...
Kanatlanıp uçabilmeyi.

Keşke uçabilseydim seninle.
Ama sen kaçardın hep.
Oysa ne sana dokunmuştum,
ne de bir kafes koymuştum önüne.

Kaç zaman konuşmanı bekledim.
Anlatsan bana uçmayı...
Ya da gittiğin bir kanatlık mesafeleri.

Ben konuşmaya çalışsam
Sen ya kaçardın,
ya da başka şeyler bulurdun kendine.

Ama hiç pencereden içeri girmedin.
Hiç görmedin kanatsız duruşlarımı.

Sen kaybolup giderken
ben pencereden uçmaya çalışırdım.
Kaç kere düştüğümü bilseydin eğer
belki yüreğin sizler uçup gitmezdi.

08/10/2025
22:18 #wahrán
@demlenmisSiirler
(623)

Demlenmiş şiirler 2

Bir Kuş Kanadında Sevda

Bir kuş kanadında saklandı sevda,
ürkek bir üveyik gibi süzüldü göklerde.
Aşkı taşıyan kınalı bir kanat yeterdi oysa,
bir göç yolcusunun çitlenbik düşlerine konmaya.

Kafes değil, gökyüzü arayan bir serçe gibi,
çırpındı dar sokaklarda, bir çığlık gibi.
Gülüşün şehrin üstünde titreyen bir özlemde,
bir kuşun kanadına yazılmış, içli bir şiir gibi.

Özlem, küçücük yürekte bir tüy kadar hafifti,
bir bakışta savrulan mahcup duygular gibi.
Göç mevsimlerinin hüznüne denk düştü sevda,
yorgun ümitler döküldü birer birer yaprak gibi.

Bir turna gibi süzülüyor aşk, ufuk çizgisinde,
gün kızılığında kaybolan düşlerin izinde.
Bir hüd hüd kadar minik, tavus kuşu kadar kibirli,
göğün aynasında yansıyan bir hayaldi sevgili.

Özgürlüğüne tutkun bir Ebabil gibi sevgi.
İnmek bilmedi bir türlü kilden örülü kalbime.
Kanatlarıyla dövdü suskunluğun eşliğini,
her çırpınış göğe yazılan bir sevda dilekçesiydi.

25/09/2025
00:25 #wahrān
@demlenmisSiirler
(586)

Demlenmiş Şiirler 2

Bir Mevsim Eşiği

Geçersin diye beklerdim sokaklarımdan,
bilmeden köşebaşlarının çıkmazda kaldığını.
Kalbinden öpecek diye şiirler yazarken.

Posta kutusuna sıkışan umutlar,
adını bilmediğim bir rüzgârla geldi
ve ben, eylülün kıyısında duran bir çiğ tanesi

Dizelerime dolanan ince umutlar,
sana varamayan cümleleri taşıdı,
kuru bir daldan filizlenirken

Bir mevsim eşiğindeki bekleyişte,
belki de bütün sokaklar yeni bir bahara çıkar.
Senin sesinle açılan kapı aralığında,
rüzgâr bir kıvılcımı taşır.

27/08/2025
07:17 #wahrán
@demlenmisSiirler
(503)

Demlenmiş Şiirler 2

Bir Özledim Ki

Şimdi bir özledim ki seni özlemeyi
tütsülü bir koku gibi
lavanta yapraklarına sarmalanmış.

Zamansız bir eşiğe yaslanarak
gözlerimdeki geceyi aydınlatacak kadar
öyle bir özledim ki seni...

Sekizinci rengine hasret gökkuşağı gibi
Alfabemdeki eksik harfini özler gibi

Ve sanki
henüz yazılmamış bir şarkının
ilk notasını bekler gibi
bir Özledim ki Seni...

Gecenin en sessiz yerinde
bir yıldızın düşeceği anı bekler gibi
bir Özledim ki Seni...

15/09/2025
00:59 #wahrán
@demlenmişSiirler
(561)

Demlenmiş Şiirler 2

Bir Sandal Gölgesi

Bir sandal geçiyor zihnimdeki nehirden,
bir kıyısında gece, bir kıyısında gündüz.
Bir yanı kutup, bir yanı Afrika.
Bir kuş kanadında uçan vakitle akıyor.

Muson yağmurları besliyor pınaları,
bulanık akıyor hayat gecelerde.
İskelesiz kıyılardan geçiyor yüreğim, küreksiz...
Pruvasında bir mum pusulayla.

Girdaplara, şelalelere,
tersine akan akıntıya karşı,
sancakta hüznü, iskelede çatlaklarıyla.

Hangi denize dökülür bilinmez bu nehir,
hangi tuzlu suda iyot kokusuna kavuşur?
Belki hiç var olmayan bir denize yolculuk,
haritalarda çizilmemiş bir ummana dökülecek.

Belki tuzla değil, kül seremoni-siyle buluşacak.
Bir sandal gölgesinde aksak bir zaman
belki de kuruyacak... Balıksız, martısız.

17/10/2025
03:33 #wahrán
@demlenmişSiirler
(635)

Demlenmiş Şiirler 2

Bir Yıldız Gibi Susmak

Yıldızların parıltısı,
içinde susturdukları kıyametlerin ışığıdır.

Yıldızlar konuşsaydı her gün her şeyi,
güneş gibi yakıcı, güneş gibi devasa olurlardı.
Her gün fırtınaları, her gün patlamaları.

Yıldızlar, susturdukları geceyi gösterir
böyle bakmak isteyene, böyle anlayana.

Şair diyor ya: "Yıldızların Aydınlık Dilleri."
Biraz anlayabilsek susmaların tercümesini,
her insanda bir yıldız doğardı sanki.

Sönmeyen bir sessizlikle yanıyor yıldızlar.
Her parıltı bir çığlık, aslında içe dönük.
Gecenin diliyle konuşur, sadece susmayı bilenlere.

Susmayı bilenler, gece bakarlar gökyüzüne.
Gece görürler herkesin görmediğini, göremediğini.

Ve yıldızlar, anlaşıldıkça huzura varırlar.
Ardında bir, iz bırakıp kendi semalarına kayarlar.

Gecenin en derin yerinde bir yıldızın
sessiz vedası yankılanır:
ne bir çığlık, ne bir ışık...
sadece anlaşılmış olmanın verdiği ferahlık.

Ve İnsan, o sessizliğin izinde yürür.
Her adımda bir yıldız doğar içinde,
her susuşta bir evren kurulur yeniden.

07/09/2025
12:03 #wahrān
@demlenmişSiirler
(537)

Demlenmiş Şiirler 2

Camda Biriken İzler

Gidenlerin dönmeyeceği
saatleri kovalama zamanlarında,
pencerelerden bakmaya kaldığında iş,
camlarda izler birikir derin derin.
Bir şey gelmez elden...
Yağmurlar yağar, güneş açar, günler batar.
Pervazlarda çiçekler solar,
kuşlar konar zamanın soldurduğu pencereye,
alır götürür insanı bir hatıradan başka bir hatıraya.

İzmaritler biriktirir öbek öbek,
demli çayların tadını bozan cinsten.
Küller savrulur sessizliğe,
biriken dumanın gölgesinde.
Ve hatıralar sızar geceye bir cellat gibi,
pencere camında titreyen ışıkla.
Gidenlerin dönmediği yollar,
şehrin kalbinde açılan taze bir mezar olur.

Ve insan, kendi gölgesini taşır yorgun sabahlara,
biraz eksilmiş, biraz kırılmış, daha çok dağılmış gibi.
Camda biriken izler kadar yalnız,
zamanın bitmeyen boşluğu kadar derin.
Ve boşluk, insanın en sadık aynası olarak kalır.

04/11/2025
01:01 #wahrān
@demlenmisSiirler
(652)

Demlenmiş Şiirler 2

Cezirlerde Kayıp Türküler

Düşlerin içinde matem havasına denk gelmişiz.
Çığırduğımız türküler, yas tutulan uzun havalar gibi.
Koşarak gittiğimiz deryalardan kıyılara vuruluyoruz
Ay diye baktığımız gözlerin cezirlerinde.

Baksana dalgalar, yarım kalmış türkülerin
sessizliğine ağıt yakıyor.
Aysız gecelerin karanlığı var
çırpındığımız kayalıkların izbelerinde.
Rüzgârlar kayıpların gölgelerini büyütüyor.

Yanımsamalar, yansımaların önünde hesap verircesine!

28/10/2025
02:22 #wahrân
@demlenmişSiirler
(645)

Demlenmiş Şiirler 2

Cin - Sin Cinsliğine

Görmeden cinsiyet tayini yapar,
kimi cinsiyete bakar görür.
Görmezden geldiği hem cinsi,
münasebetinin münasebetsizliğindendir.
Cinsine cins düşüncesiyle.

@demlenmisSiirler

Şiire değil, cinsine bakar yazanın...
Dizeyi değil, dizgisinin kapağını okur.
edebiyatı bir örtü gibi serer üstüne,
niyeti çıplak, kelimesi giyinik.

@demlenmisSiirler

Şiirin cinsiyle değil, cinsiyetinle ilgilidir
şiiri bahane, bakışı bir davet
her harfiyle değil, her hâliyle ilgilenir
şiir mi bu, yoksa bir cins tuzağı mı?

@demlenmisSiirler

Ey cinsi Bozuk
Hadi puanla Cinsine göre şiirimi
Methiyelerini bekliyor bak
Bir Cins Kelime Müptezelliği.

29/08/2025
08:29 #wahrān
@demlenmisSiirler
(509)

Demlenmiş Şiirler 2

Cin - Sine Perde

Sahne: Bir şiir okuma gecesi
Perde: Cinsiyetin gölgesi
Replik: "Ne güzel yazmışsın..."
Ama göz, dizede değil, dizde.

Şiir mi bu?
Yoksa bir flört formu mu?
Metaforlar mı ilgisini çekti
yoksa metamorfozun kendisi mi?

@demlenmisSiirler

Cinsiyetle ilgilenmek başka,
şiiri onunla süslemek başka.
Sen şiiri değil,
şiirin içindeki cinsi arıyorsun.

Al sana bir dize:
"Gözlerin geceyi bölüyor."
Ama senin gözün
dizeyi değil, şairi bölüyor.

@demlenmisSiirler

Şiir sahnesinden in !
alkış değil, aynaya bak.
Cinsinle değil, niyetinle sınanıyorsun
ve bu metin, cin-sinenin üstüne yazılıyor.

29/08/2025
09:08 #wahrān
@demlenmisSiirler
(510)

Demlenmiş Şiirler 2

Çalınmış Senaryo

Geç kalmışız biz,
bize yazılan senaryoya.
Başkaları oynuyor şimdi rollerimizi.
Başkaları bakıyor gözlerine birbirinin,
el ele tutuşup yağmurda gülüşüyor başkaları.

Ulu ağaçların altında çay içiyorlar
çizdiğimiz manzaralara dalıp.
Dediğin gibi sabredip, sıkıyorum dişimi
sabrıma çöl tozlarında kirlenmek düşüyor.
Bekliyorum, beklıyorum...
Payıma yalnızlık, ruhuma karanlık düşüyor.

Bizim düşlerimizde açan bahçelerde,
bizim sesimizden düşen şarkıları
başka dudaklar söylüyor.
Gördüğüm bu senaryoyu ruhum kaldırmıyor,
perdenin bir köşesinde şiirler yanıyor.

27/10/2025
01:21 #wahrān
@demlenmisSiirler
(644)

Demlenmiş Şiirler 2

Çaresizlik Aynasında Yansıma

Gözlerde donuk bir göl,
atılan hiçbir taş dalgalandırmaz artık.
Yansımalar bulanık;
kendi yüzünü bile tanımaz olur insan.
Kıyısında kurumuş bir ağacın,
parçalanmayı beklemesi gibi bekler...

Çaresizlik, kendi suretini kemiren
sessiz bir kurt gibi içinde oyuklar açarken
zaman, bir çatlaktan sızan soğuk gibi işler içeri.
Geçmiş güzel günler, kül seremonisiyle
akıp gider avuçların arasından.
Ve insan, avuçlarında kalan o son sıcaklığı
bir anlam sanır ama bir eksiliştir kalan.

Gelecek, bir ihtimal bile taşımaz umut treninde.
İnsan, yarına dair bir cümle kuramaz artık;
çünkü her kelime bir eksilmenin yankısıdır.
Ve aynada kalan, bir yüz değil,
bir yıkımın sessiz taslağıdır.

30/09/2025
00:39 #wahrán
@demlenmişSiirler
(600)

Demlenmiş Şiirler 2

Çelişkidir İnsan

İnsan;
bir gün anlıyor dün anlamadığını,
anlaşılmayı istiyor anlamadan, anlatamadan.
Sabah mutlu doğuyor, akşamında yas tutuyor.
Seviyor anlamsızca sevimsizlikleri.

İnsan işte,
bir gölgeyle konuşuyor bazen,
bir ışığa dokunup yanıyor.
Mutluluğu avuçlarında tutmaya çalışıp,
hüzünle besliyor kendi yaralarını.

Bir gün kendine yabancı, yabancılara dost,
bir gün kendine dost, dostlara yabancı kalıyor.
Sevincini saklayıp duvarların ardına,
hüzününü serpiyor boş ıssız sokaklara.

Anlamadan yaşıyor çoğu zaman,
ama anlam arayıp her nefeste mahkeme kuruyor.
Bir kelimenin içinde evreni bulup,
bir sessizlikte sonsuzluğu duyuyor.

Mutluluk; bir anlık ışık parlayıp sönen,
hüzün ise kalıcı bir galaksi.
Ve insan, bu izleri taşıırken,
kendi varlığını sorguluyor.

Belki de hayat,
anlamı olmayan anlamların toplamıdır.
Belki de insan,
çelişkilerinde buluyor hakikatini.

Zamanın kıyısında yürüyüp,
bir gün geçmişe takılı kalır,
bir gün geleceğe umut bağlar.

Saatler akar,
ama insan hep aynı soruyu sorar:
"Ben kimim bu akışta?"

Dakikalar birer yaş gibi düşer,
anılar toprağa karışır.
Ve insan,
her düşen yaşta kendi ömrünü biçer.

Belki de zaman,
insanın kendini kandırdığı bir aynadır.
Belki de insan,
zamanın içinde kaybolarak
kendi sonsuzluğuna varıyor.

Ve insan,
aşkı arar bir goncanın yaprağında,
bazen titreyen bir mumda kaybeder
kendi ışığını.

Bir bakışta, bir gülüşte evreni görür,
bir dokunuşta sonsuzluğu hisseder.

Belki de aşk,
insanın en büyük yanılsaması,
ama aynı zamanda
en gerçek hakikati.

İnsan işte
çelişkilerinde büyüyüp,
zamanın içinde kaybolur,
ve sonunda,
aşkın izinde kendini tamamlar.

01/11/2025
01:11 #wahrán
@demlenmisSiirler
(656)

Demlenmiş Şiirler 2

Çiçekler Açmayı Sever

Çiçekler her yerde açar:
bazen çölün ortasında,
bazen çatlak bir duvarın arasında,
bazen de zindanlarda.

Gölgesiz bir sabırla bekler
toprağın umudunu,
yağmurun unutuşunu.

Çiçekler açmayı bekler:
bir kelimenin ucunda,
bir bakışın kıyısında,
bir gülüşün tam ortasında.

Ve bazen...
bir şiirin sonunda...
Çiçekler açmayı sever.

25/09/2025
02:52 #wahrān
@demlenmisSiirler
(587)

Demlenmiş Şiirler 2

Çoğalan Sessizlik

Nasıl sustuk böyle yaralanırcasına?
Neden susturduk yaralarımızı
sanki saracakmışçasına?

Kalbimizden kırılırken,
affedemedik sustuk,
konuşmayı denedik sustuk.
Yaralarımız kanadı sustuk,
dindiremedik acıları,
iyileşmeyi susmalarda bulduk.

Sustuk taş merdivenlerde,
kırık aynaların karşılarında,
gökyüzü yoruldu, sustuk.
Sessizlik şehirleri kuruldu,
sokaklarında yankısız adımlar dolaşırken,
duvarlarında kalabalıklar ağlarken,
susmak en büyük huzur oldu.

İçimiz susmadan konuşurken,
bir gün hiç susmayacakmış gibi,
konuşmaktan yorulacakmışız gibi sustuk.
Yazamadıklarımız, söyleyemediklerimiz varken
Çoğalan sessizlik, en büyük huzurumuz oldu.

25/10/2025
23:25 #wahrān
@demlenmisSiirler
(642)

Demlenmiş Şiirler 2

Çöl Düşü

Bir rüya düştü içime,
yada bir rüyanın düştüm içine.
Kumla örölü bir harita gibi
Ne yöne baksam,
bir işaret kıpırıyor ufukta.

Yola çıktım,
ayaklarımın altı suskun kızıl kumlar,
gökyüzü gündüz bir cellat, gece büyücü.
Her yıldız, başka bir sırrı ışıltıyor
Yağmur gibi çığ düşürüyor sahranın düşüne.

Çöl, bana hiçbir şey vaat etmedi
Ama her kum tanesi
bir kelime daha öğretti.
Susuzluğu gösterdi mesela kendi dilinde.

Bir kuyunun başında hasretleri dirilti
Su değildi aradığım.
Ve anladım: en uzak yolculuk
kendini aradığındır.

Bir hurma ağacı gördüm kuyunun tersinde
Kökü susuzluğa sabırlı,
gövdesi güneşe tapınmış
meyvesi, çölün ortasında bir mucize.

Her hurma, bir işaret gibi diziliydi saplara
Her çekirdek, bir sessiz öğreti
Tatlılık, acının içinden süzölüyormuş
sabırla gelen sevinçtir hakiki olan.

Ve anladım ki
Çöl, sadece susuzluk değilmiş.
Bazı meyveler,
kavrularak olgunlaşır.

15/10/2025
23:33 #wahrán
@demlenmişSiirler
(633)

Demlenmiş Şiirler 2

Çürümek-yaşamak-doğmak

İnsan en çok umudunun bittiği yerde kırılır.
Sonra acının en afillisi doğar içine.
Hüznün mor bahçesine düşer
sevdaların yorgun düşü.

Sol yanında harlı yaralar açılır.
Bir suskunluk devrilir geceye,
göğsünde yankılanır eski bir dua.

Kırık bir aynadan bakılır buğulu sabahlara.
Gözlerden çatlamış bir zaman akar.
Ne geçmişe tutunabilir ne geleceğe...
Bir boşlukta asılı kalır hatıralar.

Yalnızlık, siyah bir perde gibi iner üstüne.
Sesler uzaklaşır, renkler solar.

Geriye üç seçenek kalır önünde:
İlki: kırıldığın yerde çürümek...
Bir suskunluğun kök saldığı karanlıkta
yavaşça solup, gölgeye bile yabancılaşıarak.

İkincisi: kırıklarıyla yaşamak...
Her adımda sızlayan bir hatırayla
zamana direnir, gülüslere eksilerek.

Üçüncüsü: kırıldığın yerden filizlenmek...
Kırığın içinden bir ışık sızdırmak,
toprağa düşen acıdan bir şiir büyütmek,
mor bahçeyi yeniden yeşertmek.

İnsan, bir seçim yapar kaderinden.
Belki yeniden doğmak, yaşamak...
Belki de çürüyerek yeniden başlamak için.
Ve zaman, o seçimin yankısıyla yeniden akar.

08/10/2025
01:08 #wahrān
@demlenmişSiirler
(622)

Demlenmiş Şiirler 2

Dakik Sancılar

Dakik bir sancı gibi işler içimize bazı zamanlar.
Her saat başı, bir başka acıyı başlatır,
ayarlanmış düşler, kurulu rüyalar.
Sırayla mühürlenir hepsi.

Kalemi susar elinde, içi konuşurken,
bir çark döner, bir çark durur.
Şairin meçhul saatlerinde
Geçmiş, gelecekle tokuşur.

Bir boşluk büyür sonra, derin ve karanlık.
Çığlıkları yutan kara bir delik
Göğsünde içten yırtılan derin bir yırtık
gövdesine sığmayan bir eksiklikte.

Her eksiklik her mühür bir yankıya dönüşür.
Dakik sancılarla örülmüş meçhul saatlerde
ne zaman, kalır ne de düşler.
Yalnızca içimizde büyüyen taş bir orman.

15/10/2025
03:13 #wahrān
@demlenmisSiirler
(632)

Demlenmiş Şiirler 2

Devrik Takvimler

Şimdilerde tütün kokuyor nefeslerim,
Derin çizikler var şakaklarımda.
Gülmüyor eskisi kadar gözlerimin içi;
yorgun baharlar, solgun yazlar,
geçmiş mevsimlerimden...

Korkar düşüncelerim hayal kurmaktan,
yarını düşündürecek ümitler yok artık.
Saatleri, takvimleri takip etmiyorum;
kayıp hatıralar, devrik zamanlar
geçmiş, içimde susan şehirden,
Sokakları sessiz, ışıkları sönmüş.

01/10/2025
01:10 #wahrán
@demlenmişSiirler
(602)

Demlenmiş Şiirler 2

Dilek Ağacı

Dilim dalları kurumuş;
salkım saçak çaputlarla
dolu bir dilek ağacı...
Dışındaki yatırdan bi haber.

Bahar gelsin diye yazın sıcağında
gölgesiz bir sabırla
Dallarında mevsimi değil,
duaların icabetini bekliyor.

Kökü, unutulmuş bir dileğin
toprağa gömdüğü suskunlukta.
Her çaput, bir eksik cümle...
yarım kalmış bir dua.

Gölgesiz dallarda
rüzgâr değil,
eski bir sesin yankısı var:
"Beni de dile..."

Yaz sıcağında
kuruyan yaprak değil,
bir zamanlar umutla düğümlenmiş
bir mendilin çözülüşü.

04/09/2025
14:09 #wahrán
@demlenmisSiirler
(532)

Demlenmiş Şiirler 2

Dizelere Sığmayan Bir Ruh

Dünyalara sığmayan şu ruh,
sessizce yazılan bir dizeye sıkıştı.
Avuç avuç, gönül gönül şiirler biriktirmişken
Eylül'ün kırık yapraklarıyla
Mayıs'ın taze günceleri arasında...

Ah be şiir yüreklim,
kırılmış dizelerinden öpüyorum seni.
Umudunun ardına koyamadığın virgül,
gülüşüne getiremediğin üç nokta beklerken
kılıç gibi duran ünlemin gölgesinde
savrulup gidişine yanıyorum.

Bir kelimenin içine hapsoldüm;
ne susabiliyorum, ne söyleyebiliyorum.
Gecenin içinden geçerken
yüzümde yankılanıyor eksik heceler...
hiçbir şiir beni tamamlamıyor.

Artık hiçbir kelimeye sığamıyorum,
bir dize bile taşıyamıyor beni.
Yalnızlığım harf harf dökülüyor
ve seninle susan şiir, benimle tükeniyor.
Bu aralar uçurumlarda geziniyorum;
bıçaksırtı bastığım dizelerde
yürüyüşüm içime dokunuyor.

08/09/2025
01:41 #wahrān
@demlenmisSiirler
(541)

Demlenmiş Şiirler 2

Durulmak

Durulmak için önce karışmak gerekir
Ama kaybolmadan, köpürmeden
Bir kaba, bir kaşığa takılırsan
Dönersin hep aynı girdapta.

Karıştıran eli, çırpın sesi...
Sıçrayan damla olursan anlarsın:
Yankı bazen çatlakta büyür
Bazen aynada çoğalır iz.

El geri çekilir mi, bilinmez
Ama damla izini bırakır.
Durulmak belki de budur:
Sesini tanımak sessizlikte.

O iz silinmedikçe rahatsız eder.
Damla, çatlağı büyütür
Simetriyi bozar,
El titrer, ses susar
Ve mesele artık durulmak değildir.

Mesele Uyanmaktır.

02/09/2025
19:09 #wahrán
@demlenmişSiirler
(523)

Demlenmiş Şiirler 2

Ekime Bir Şiir

İçimde bir sonbahar sesi var.
Yapraklarım rüzgârına aman diliyor.
Gövdemin gıcirtısı uyutmazken beni
Sen çığlığımı duymuyorsun.

Dallarımdan kaçan ürkek kuşların kanat sesleri
Sararmış mevsimin fon müziği gibi.
Yapma be Ekim!
Eylül soldurdu da içimi,
Sen dökme bari.

Sanıyorsun toprağa düşüyor yapraklar,
Ben içime dökülüyorum.
Sen yıldızlara bakıp gökteki yerini düşlerken,
Ben başımı öne eğip topraktaki yerimi düşünüyorum.

07/10/2025
23:27 #wahrán
@demlenmişSiirler
(621)

Demlenmiş Şiirler 2

Eksik Akşamlar

Yok hayır,
vakti gelmedi henüz,
gidemezsin!

Daha yazılmamış şiirlerimiz var.
Altında oturmadiğimiz meyve ağaçları
dikilmedi henüz...
Gün batımı manzaralarına dalacağımız,
ahşap veranda kurulmadı.
Sarı lambalar yanmadı,
sarmaşıklar sarmadı saçakları.

Gidemezsin,
demlenmemiş çaylarımız var,
nefesine hasret neyler üflenmedi henüz.
Akşam sefaları açmadı saksılarında.
Yaprakların arasından süzülen rüzgâr
henüz taşımadı bize o ilk yasemin kokusunu.
Gölgemiz düşmedi avlunun taş zeminine,
dokunmadık yağmurdan sonra parlayan taşlara.

Gökyüzü,
bizim için hâlâ saklıyor en parlak yıldızını,
yazılmadı adımız henüz.
Kumsalda, dalgaların silmeye kıyamadığı harflerle,
mehtabı bekliyor yakomozlarımız.
Ve bil ki, henüz tamamlanmadı
bu masanın etrafında toplanacak akşamlar,
henüz pişmedi bakır cezvede kahvelerimiz.

Gidemezsin...
bu hikâye vakti gelmediği için yazılmadı.
Gidemezsin başlamadı henüz.

20/09/2025
23:59 #wahrân
@demlenmisSiirler
(575)

Demlenmiş Şiirler 2

Elde Meşale Dilde İstiklal

Yedi düvelin gölgesi düşmüştü üstümüze,
Göğsümüzde inançla yürüdük üstlerine.
Ne silah vardı, ne siper, yemek ne de.
Mavi gözler ardında vazgeçmeyen bir milletle.

Anadolu'nun her köşesi bir direnişti,
Her çocuğun gözünde bir umut gizliydi.
Kimi açtı, kimi yalın ayak, kimi kederli,
Ağızlarında dua, haykırdı tek kelimeyi:
"Ya İstiklal, ya da Ölüm!"dü dertleri.

Sakarya'da canla,
Dumlupınar'da kanla yazıldı bu deştan.
Dünyanın alnına kazındı bağıra bağıra:
Biz boyun eğmez, tunç yürekli Türkleriz!

Yedi düvel bir araya gelse de,
Bir meşale vardı elimizde.
Adı Cumhuriyet'ti...
Canla, başla kurduk nihayetinde.

Kimi isimsiz kaldı dağların ardında,
Kimi kaniyla karıştı al bayrağın alına.
Kimi bir ağıt oldu anaların dilinde,
Ama hepsi bir yıldız gibi düştü geleceğimize.

Ve sonra bir adam çıktı öne,
Gözleri ufka değil, yarına bakıyordu.
Bir millete kaderini yeniden yazdırdı.
Mavi gözlü kahraman: Mustafa Kemal'di adı.

Cumhuriyet ilelebet payidar kalacaktır
Çünkü biz her 29 Ekim'de
Yeniden doğar, yeniden kuruluruz.

Elde meşale dilde İstiklal
Gökte Ay, yürekte Hilal
Yaşasın Türkiye Cumhuriyeti
Var olsun "TÜRK MİLLETİ."

29/10/2025
03:33 #wahrn
@demlenmisSiirler
(646)

Demlenmiş Şiirler 2

En Çok da Eylülde

Kırık cümleler dolmuş mevsimlerine:
yazda kırılmışsın, kışta kırılmışsın,
baharda kırılmışsın çiçek açarken.
En çok, en çok ta...
Eylüle kalmış, kırıkların içine içine batan.

@demlenmisSiirler

Gün dönümünde susmuş takvimlerin,
saatler geri geri yürümüş sende.
Bir yaprak gibi savrulmuşsun,
rüzgârın bile unutmak istediği bir anda.

@demlenmisSiirler

Kırıklar çoğalmış, her biri ayrı bir mevsim gibi:
Bir çığlık gibi sessiz, bir sessizlik gibi ağır.
Ve sen, eylülün tam ortasında
bir gölge gibi uzanmışsın hatıralara,
gün batımına yaslanmış bir yalnızlık gibi.

@demlenmisSiirler

Artık hiçbir mevsim tam değil:
yaz eksik, kış eksik, bahar eksik çiçeklerinden,
bir eylül eksik senden.
Ve sen, her eksikte biraz daha tamamlanmışsın,
her kırıkta biraz daha yeniden doğmuşsun,
ama hep eylülde, hep içe batan bir sessizlikte.

03/09/2025
00:09 #wahrán
@demlenmisSiirler
(525)

Demlenmiş Şiirler 2

Eşiklerin Sarmalı

Basamaklar...
gölgelerin kıvrıldığı bir sarmal,
her adımda başka bir mevsim, başka bir yankı.
Zamanın bileğini kavrayan bir bilezik,
parmak uçlarında dönen sessiz bir gezegen.

Işık,
karanlığın omzuna eğilmiş,
her çizgiye bir sır fısıldıyor.

Ve merdiven,
hiçbir yere varmayan ama her yere açılan
bir hatırlama döngüsü.

Yukarı çıkmak...
hep zirvede olmak, bir üstünlük,
egoların sınırsız doruğu.

Aşağı inmek...
dibi görmek kimine göre
ya da ihtirasın zindanlara kapatılışı.

Kurtuluş,
bazen yüksekteki ışığın
bazen derindeki sessizliğin elini tutar.
Ve insan, hangi kapının anahtarını
cebinde taşıyorsa oraya yönelir.

05/09/2025
00:05 #wahrán
@demlenmişSiirler
(534)

Demlenmiş Şiirler 2

Ey Unutmak

Ey unutmak!
Bana da uğrasan...
Hatırlamasam tadını uykusuzluğun
ve tüm sızısını acıların .

Çalmadan kapımı gir içeri,
sana sitem etmem, bilesin.

Gel kurtar beni,
yorgunum,
Yüreğimden okunmuyor mu?

Bir dramın içindeyim
sabahsız, güneşsiz, ışıksız

Gel, unutayım
geçip gitsin iz bırakanların izi.
Beni alıp git,
ben geçmiş olayım.

03/10/2025
03:13 #wahrān
@demlenmisSiirler
(607)

Demlenmiş Şiirler 2

Eylülün Sessiz Odası

Bak burası işte...
Seni gökyüzüme yükseltiğim orman.
Rengârenk Eylül yaprakları arasında,
kirpiklerin kadar narin dalların
yağmurlarımı bestelediği yer.

Bak burası işte...
Derin uykusundan yükselen
ıslak yosun kokusunda,
seni bulduğum toprağım.

Göğün,
damarlarımda dolaşan
ince mavi bir melodiye karışıyor.
Her adımda ayak bileklerimize
dolanan sis bize fısıldıyor:

“Bak burası işte...
Burada, kalbimin en sessiz odasında
adını yankılayan bir boşluk
yavaşça ışığa dönüşüyor ve içindeki sesin
sonsuz bir Eylül sabahına karışıyor.”

19/09/2025
00:09 #wahrân
@demlenmişSiirler
(569)

Demlenmiş Şiirler 2

Faili Meçhul Karanlıklar

Kuyular mı kördü, yoksa kuyulara atanlar mı?
Zindanlar mı karanlıktı,
yoksa düşünceleri düşünmeyenler mi?
Kelli felli sızılar mı acıydı, ya da
acıtanlar mı kelli fellydi?

Bir dilekçe gibi sustum;
imza yerine sessizlik bıraktım altına.
Karanlık, sadece ışığın yokluğu değilmiş;
bazı yüzlerin ışığı sömürmesi,
gölgelerini önüne germesiymiş.

Kuyunun dibindeki yankı:
"Sen mi düştün, yoksa seni iten mi daha derin?"
Zindanlar beton değilmiş;
bir bakış, bir susuş, bir unutuş kadar soğuk.

Işığı çalanlar var,
gözleriyle değil, gölgeleriyle bakarak.
Karanlık, sadece geceyle gelmiyormuş;
bazı cümleler de ışığı boğarmış.

Zindanlar, artık duvar değilmiş;
bir unvan, bir makam, bir sus payı kadar derin.
Onlar, görünmezliğin mimarlarıdır:
Işığı çalarken, karanlığı meşrulaştırırlar.

21/09/2025
23:09 #wahrān
@demlenmisSiirler
(578)

Demlenmiş Şiirler 2

Gazal Zamanı

Mevsim, incir yapraklarının gazala döndüğü vakittir.
Dağ evinin önünde, mavi tahta sandalyeler,
Yanında masa, üstünde topraktan bir testi.
Palamut ağacına bağlanmış bir küpte serinlik,
bir sepette unutulmuş kurumuş zaman.

Sedir divanda gölgelenilir öğlen vakti.
Palamut ağacının altında döner eşek arıları,
köpeğin yalağında bal arılarını avlarlar.
Üzüm salkımları sarkar çatının ucundan
Arıları kendine çeker, istemsizce.
Her seferinde bir arının iğnesini verir
tadına bakmak isteyene
ondandır sevemedim çekirdekli üzümleri.

Bir Yusufçuk geçer telaşla, çıtlık kuşuna yakalanmadan.
Akrep taşın altına siner, kuyruklu lakabını kazanmak için.
Sergi alanına dizilmiş incirler kurumayı bekler güneşinde,
Her biri güneşle konuşmuş, rüzgârla susmuş gibi.
Çünkü rüzgardır inciri dalından düşüren.

İncir sütü damlatılır parmak ucundaki siğillere.
Fırık kuşlarının tiz ve neşeli ötüşleri yankılanır gökte
İncir dallarına konup kalkarken, şenlikli bir telaşla.
Bir sessizlik yayılır dağ evinin diliyle.
Gazalın üstünde yürürken çıtırdar geçmiş.

Her adımda bir hatıra, her gölgede bir bekleyiş.
Su testisinden içilen yudumda toprağın kokusu duyulur.
Ve zaman, sedire uzanır.
İncirler toplanır, gazallar savrulur.

12/09/2025
00:29 #wahrān
@demlenmisSiirler
(551)

Demlenmiş Şiirler 2

Gece Savaşmaları

Yine çekildi kınından gece.
En savunmasız anımdan vuruyor beni.
Hep seni düşündüğüm zamanlara denk getiriyor:
Çarpışmaların en çetinini.

Sonra derin bir sessizlik çöküyor savaş meydanıma,
İçimdeki uçurumda yankılanan bir çığlık.
Her nefesim, bir ıstıma emri gibi anıları yokluyor;
Her bakışım, karanlığa yapılmış bir aman dileği.

Bazen sabaha kadar sürüyor çarpışmalar.
Çoğunda yorgun düşünüyorum.
Bazen de korkup bir filme veriyorum kendimi,
izlediğimi anlamadan.

Ama yine de bekliyorum,
karanlığın en ağır hücumunu.
Çünkü biliyorum: bu savaş bitecek bir gün,
her çarpışmanın ardında bir şafak saklıdır.

25/09/2025
23:25 #wahrān
@demlenmisSiirler
(589)

Demlenmiş Şiirler 2

Gel Beraber Susalım

Bir gün susmayı seçtiğinde,
banada haber ver.
İssızlığına gelip susalım derince.

Ben çay yapayım
Sen Kahve.

Gel...
Herkesle susulmaz,
herkesle susmalar anlaşılmaz.

Gel beraber Susalım şöyle sessizce.

15/09/2025
15:09 #wahrn
@demlenmisSiirler
(563)

Demlenmiş Şiirler 2

Genetik Özlem

DELİCE VE EĞLENCELİ BİR ŞİİR

□GENETİK ÖZLEM□

Bir eksiklikle doğmuşum,
adı kodlanmamış bir arayışla.
DNA'mda saklı senin yokluğunun,
bir gözyaşının gen haritasına işlenmiş hâli.

Daha seninle tanışmadan bile
sana ait bir uzay boşluğu var içimde.
Mitokondrilerim bile seni bekliyor,
hücrelerim, tanımadıkları bir sesi özlüyor.

Her hücremde bir bekleyiş var,
genetik kodumda yazılıymış:
"Ruh eşine aç, zamanlar ötesinden bağlı."

Bir fotoğrafın kenarında
gülümseyen bir yabancıya benziyorum.
Aynı gülüş, ama başka bir zamanın
yalnız yolcusuyum sanki.

Özlem artık duygusal değil
bilimsel bir gerçeklik.
Yokluğunla evrim geçiriyorum,
her yalnızlık bir gen dizilimi gibi çoğalıyor.
İçimdeki sensizlik,
sana ulaşamayan bir zincirin eksik halkası.

Ve ben,
bu eksik halkayla doğmuşum.
Adını bilmeden seni çağırdım,
bir hücre gibi bölünerek
sana doğru sürükleniyorum.

26/09/2025
03:09 #wahrān
@demlenmisSiirler
(591)

Demlenmiş Şiirler 2

Gerçek ve Yalan

Bir sabah, gökyüzü puslu ve suskundu...
Yalan gülümsedi ve:
"Bugün hava güzel." dedi.
Gerçek, başını kaldırdı,
bulutlar bile inanmıştı bu yalana.

Birlikte yürüdüler, bir gölün kenarına.
Yalan, suya dokundu ve yine:
"Serinlik, dürüstlük gibi," su dedi.

Gerçek soyundu,
içinde hiç bir kuşku yoktu.
Yalan da soyundu,
ama niyeti arınmak değildi.

Suya girdiler birlikte,
artık hakikat çıplaktı.
Sessizlik suya karıştı.
Sonra Yalan çıktı kıyıya.
Gerçeğin elbisesini giydi.
Artık gerçekler çıplak, yalanlar gizliydi.

Gerçek sudan çıktı,
çıplak ve savunmasız.
Bu bir utanç değildi aslında,
hakikatin ta kendisiydi.

İnsanlar ona kör gözle baktı,
bu gerçeğin en sessiz çılgınydı.

Yalan sokaklarda yürüdü,
gösterişli ve süslü.
Gerçek ise;
kör bir kuyunun dibinde unutuldu.

Ve o günden beri
Yalan, Gerçeğin elbisesiyle gezer oldu.
Gerçekse çıplak,
görmek isteyen gördü,
istemeyen başını çevirdi, bir utanç gibi...
İşte "Gerçek" ve "Yalan".

02/11/2025
00:11 #wahrán
@demlenmisSiirler
(648)

Gökyüzüne Bakan Işıklar

Bir sabah güneşinde parlayan su damlası,
bir çocuğun gülüşünde saklı cennet.
Masumiyetin bir yüzde resmedilişi,
göz pigmentlerinde bahtı kara yazılı,
annesinin kınalı kuzusu Ahmet.

Kaykay tahtasında rüzgârı yakalayacaktı oysa.
Bir gün kendi şarkısını yazıp,
bir ressamın tuvalinde renkleri çoğaltacaktı.
Bir annenin çellosunda yankılanan nota oldu.

Bir pazar sabahıydı Kadıköy'de,
bisikletlerin gölgesinde başlayan tartışma,
bir çocuğun kalbine saplanan bıçakla
toplumun vicdanına kazındı.

Sanık kürsüsünde eğitilmemiş
sokak devşirmeleri, çocuk yüzlü katiller,
arkalarında vicdanı unutmuş
avukatların dudaklarında indirim talepleri,
"yaş küçüktür" diye başlayan cümleler
adaletin terazisini eğmeye çalışıyor.

Bir çocuk öldürüldüğünde küçülmez suç,
bir bıçak küçülmez, bir tekme hafiflemez...
Ahmetlerin acısını, annelerin sızısını.
Affedilmemeli çocukta olsa katilleri.
Yaşları, cinsiyetleri, milliyetleri fark etmeksizin.

A-dalet için yükselen sesler,
H-ukukun terazisinde eğilmeyen vicdan,
M-asumiyetin korunması gereken en kutsal emanet,
E-şitlik talebiyle sokaklarda yankılanan haykırırlar,
T-oplumun ortak vicdanında büyüyen çocuk adalet hareketi.

****Adalet, çocukların kanıyla değil, vicdan ve doğrulukla yazılmalı.****
"KATİL KATİLDİR CANI CANI"

Bu şiir yalnızca Mattia Ahmet Minguzzi. için değil,
sokakta, okulda, pazarda ve de evlerinde
suçsuz yere yaşamları ellerinden çalınan tüm Melekler için.

Adları farklı, yüzleri farklı,
ama hepsi aynı umutla baktıkları gökyüzünün Işıkları oldu.

02/10/2025
22:22 #wahrn
@demlenmisSiirler
(606)

Demlenmiş şiirler 2

Gökyüzünü Eksiltenlere

Bırak elindeki taşı!
bak gökyüzüne...
Özgürce uçan kuşlar kalmadı eskisi gibi.
Kalanlarında ne uçmaya hevesi nede takati.

Sen bir kuş vurmadın sadece
kırdığın kanatlar uçacak tüm kuşların umutları
bir döngünün çarkları
bir neslin hatıraları, bir neslin hayatı.

Bırak elindeki taşı!
Bir Kuğunun zarafetini, bir üveğin sadakatini,
bir kırlangıcın mimarisini, bir Leyleğin sabrını...
Bir karganın bilgeliğini, bir turnanın aşk için dansını,
bir sakanın neşesini öğrensin bahçedeki çocuklar.

Bırak elindeki taşı!
Çünkü her atılan taş, bir yuvayı yıkar,
bir melodiye susturur, bir gökyüzünü eksiltir.
Bırak eskisi gibi uçurtmaların arasından,
güvercinler geçsin, ağızlarında zeytin dallarıyla.

01/09/2025
09:01 #wahrán
@demlenmişSiirler
(518)

Demlenmiş Şiirler 2

Gömülmemiş Gölğeler

İçinde gömmediğın her ölüm,
Bir sancı gibi kalır insanda.
Ne tuhaf değil mi?
Bir defin bazen huzur gibi gelir.

Gömülmemiş gölgelerle doluyken içim,
Güneş doğsa da karanlık kalır bir yanıım.
Bir söz yeter bazen,
Toprağa atılan bir cümleyle gömülür acılar.

Aman dilemeyenlerin soğuk bakışında
Gömebilseydim duygularımı,
Belki gölgeler de kendini gömerdi.

Böylesi bir acı,
Ne taşınır ne anlatılır.
Sahi...
Sen hiç gömdün mü bir sesi?

28/08/2025
00:08 #wahrán
@demlenmisSiirler
(506)

Demlenmiş Şiirler 2

Gözlerimde Bir Ateş

Akşam olur bir ateş düşer içime
ben yanarım, sen yanarsın, gece yanar.
Küller savrulur rüzgârın defterlerinden,
her yaprakta eski bir masal yanar.

Gözlerin, kıvılcım düşmüş bir deniz,
Nefesin, köz tutan ince kıvılcımlar.
Adını anmak bile yakar dudakları,
susmaksa yangını daha da sarar.

Ve biz, bu yangının tam ortasında,
küle değil, ışığa döner bir iz oluruz.
Her yanısta yeniden doğar ateşimiz,
gece yanar, sabaha taşar nefesimiz.

Sabahın ilk rüzgârı değdiğinde tenimize,
ateşin külleri gül kokar sessizce.
Ve biz, yanışın ardından kalan
en parlak ışığı taşıyız gözlerimizde.

21/09/2025
03:03 #wahrân
@demlenmişSiirler
(576)

Demlenmiş Şiirler 2

Gülebilmek İçin

İçelim seninle bir gün,
kafamız güzel olsun.
Abudik gubudik şarkılar söyleyelim,
kahkahalar atıp yerlere serilelim.

Biraz çakırkeyf bakalım yıldızlara,
küçük cezveyle dalga geçip,
iki kahve söyleyelim ayılmak için.
Gel, içelim seninle biraz gülebilmek için.

Ne şarap ne rakı...
Dolduralım gönül kasesine yıldızlı bakışları,
bir kahkaha, bir dokunuş, bir geceyi...
Aşkın mestidir bu çılgınca baş dönmesi.
Gel, içelim seninle aşkın şarabını.

04/10/2025
04:10 #wahrān
@demlenmisSiirler
(610)

Demlenmiş Şiirler 2

Güzde Yakılmış Şiirler

Avucumda ufalanan yapraklar var.
Belliki bir Eylül geçmiş üstünden.
Bakır kızılı renginde içine kıvrılmış,
damarları paslı bir yaprak...
Vedalaşmış yeşilinden.

Tenini ısırın rüzgardanmıdır yoksa,
ağaçların sevimsiz çıplaklığındanmıdır
bilinmez.. Tüylerin diken diken,
güneşin solduğu öğle araları.

Oysa şiir gibiydi pencereden bakarken,
Uç yardaki sandalların renk cümbüşleri.
Nerden bilecektik,
Sandal ağaçları Meyveye dururken
kabuklarından çatlayıp,
kızıl kahve yaprak vedasına duracağını.

Mevsimin adı Güzmüş oysa.
Büzüşen ellerin kışa yorgun girişlerini
gölgesini kaybetmiş dalların altında
ısınmak için harcamazdık.

04/09/2025
23:29 #wahrán
@demlenmisSiirler
(533)

Demlenmiş Şiirler 2

Hadsiz Sessizlik

Sessizlik haddini aşar bazen,
fazla susar konuşması gereken zamanlarda.
Bazen de susması gerekirken konuşur,
konuşulmaması gerekenleri.

Yağmura duracak bulutları susturur.
Hırçın bir rüzgar gibi savrulur içeriye.
Kırık camlar gibi keskin sessizlik,
bir yudum huzur, bin parça özlem için.

İçimde Sezen söylüyordu
dışındaki sessizliğe...
"Yalnızlık Senfonisi."

Bu yağmurlar, bu susmalar,
bu kırıklıklar pusu kurmuş.
Bir şarkının sustuğu yerden
başlamış içimdeki isyan.

Gecenin en sessiz yerinde
bir nota gibi titreşir, konuşmadan.
Kelimeler daha çok kırar canları.
Bir perde gibi iner gece
ve sessizlikle örtülür özlem.

15/09/2025
01:29 #wahrān
@demlenmisSiirler
(562)

Demlenmiş Şiirler 2

Hani Haniler?

Hani bundan sonra diye başlayan cümleler,
birikir hani, bir kambur gibi içine insanın.
Her seferinde aynı yerde yaşanan kaza gibi,
bir türlü son bulmayan son kezler.

Hani birlikte susmalar,
bir şarkının en kırık yerinde.
Yağmurda yürürken,
ıslanmak sokaklarda.
Ve yağmurdan sonra, kahve içmeler
biraz acı, biraz umut dolu köpüklerle.

Hani şiir okumalar,
kendi sesinde, kendi nefesinle.
Gülüşmeleri saklamalar hani,
kimseler görmesin diye.

Birlikte fotoğraf çektirmeler,
gülüşleri zamanın kenarına iliştirerek.
"Buradayım" demeler,
herkes gittiğinde bile.

Hani kalbimi ezberleyecektin,
bir şiir gibi, bir dua gibi.
Hiçbir yarınlar beni sensiz bulmayacaktı.

Nerede o haniler?
Nerede o Sen?
Ya inandırdığın o Ben?
Hani Nerede?

14/09/2025
14:09 #wahrān
@demlenmisSiirler
(559)

Demlenmiş Şiirler 2

Hasretin Revası

Yüreğimi neden kışa çeviriyor sözlerin?
Hangi günahın bedeli, bu kesilen ceza?
Neyin revasıdır, hasret bırakıldığım zamanlar?
Duvarlardan sarkan begonvillerin altında
Neden hesabını veriyorum yokluğunun?

Ben hep yağmura tutunmuş bir sessizlikte duruken.
Sense rüzgârla dans eden bir gülüş oluyorsun.
Ne değişti de, sehpaye çıkartıp
İnfazıma yürüyen bir cellat kesildi dudakların?

Ben sana çok susadım.
İzin ver, gözlerimde son bir damla olsun gözlerin.
Veda değil bu, aslında bir çağrı...
Bir ömrün kıyısında unutulmuş bir sevdaya.

Küllerinden başka bir şey kalmamış içimde.
Nasıl yandıysam seninle, öyle sönüyorum.
Her suskunluğunda biraz daha eksiliyorum.
Bir gece bekçisi gibi yalnızlığına nöbet tutuyorum.

02/10/2025
02:10 #wahrán
@demlenmişSiirler
(605)

Demlenmiş Şiirler 2

Hayatın Öğretisi

Bazen hayat; düşünerek anlamadığını
yaşatarak öğretir insana.
Acının tadını damağından çiğlerine
çekerek içtirir, dumansız, filtresiz.

Hayat hergün, iyi olduğunu düşündüğün
insanlarla, iyiliğini sınar.
Kötülüğü erdem eden iyiler tanırın!
İyiliğin süvarisi sanır kendini.
Sen kötüsündür, onlar iyi!

Bazende hayat;
elinden tutup götürür sevdiklerini,
boş bir sandalye bırakır sofrana,
solmuş bir çiçek gibi
hatıraları dizlerinin dibine bırakarak...
Öğrenirsin ki kaybetmek,
sahip olmanın değil,
bırakabilmenin erdemidir.
ve kalbin, boşlukla da atmaya devam eder.

Bazen, damla damla oyar taşı;
acele edenin değil,
bekleyenin ellerine düşer olgun meyve.
Öğrenirsin ki sabır, zamanın gizli dilidir.
Her gecenin sabahı, her kışın baharı vardır.

Sonra bir gün, aynaya bakarsın;
kaybetmeyi, sabretmeyi, yanılmayı
en çok da kendin olmayı öğrenmişindir.
Çünkü hayat insana kendini öğretir.

28/09/2025
00:18 #wahrān
@demlenmisSiirler
(596)

Demlenmiş Şiirler 2

Hesap Soramayanlar

Kime dönse boşluk,
kime seslense taş.
Adını bilmediği, işlemediği
bir suçun faili gibi yaşar.
Hesap soramayanlar.

Hesap soramaz,
çünkü yüzler silik,
çünkü kapılar kapalıdır.
Öfke, kendi göğsünde
kör bir bıçak gibi döner.

Kendi gölgesine bile
şüpheyile bakar.
Bir suç mahallinde
yalnızca ayak izleri kalır,
ve o izler hep ona benzer.

Sustuğu her yerde
bir yankı doğar:
ne zaman konuşsa
bir duvar daha örülür.

Hesap soramayanlar,
soramaz çünkü
suçunun adı yoktur,
ve adalet,
yalnızca başkalarının
elinde kamçılanır.

26/09/2025
23:19 #wahrán
@demlenmisSiirler
(593)

Demlenmiş Şiirler 2

Hoşçakal Eylül

Hoşçakal Eylül...
Sarı şiirler bırakarak gidiyorsun.
Biraz kurak, biraz ıssız.

Kaybettiğimizde, aradığımızda aynı şey...
ne tuhaf değilmi?
Sen yaprakları götürüyorsun giderken
ben dallarında baharı bekliyorum ağaçların.

Ve alıp gidiyorsun göçmen kuşlarıda yanında.
Oysa yapraklar ağaçlara
kuşlar özgürlüğüme aitti.

Hoşçakal Eylül...
Adın neden son baharsa?
Giderken rüzgarları çağırıyorsun.
Rüzgarlar ayazı, ayaz kışı...
Peşinden baharı kışa sürükleyen bir kılavuz gibisin.

İçim üşümeye hazır değil daha.
Yağmurlar güzel ama tipiye uygun değil yüreğim.
Göçemeyen kuşlarıda düşünmelisin.

Güneşi soldurarak gidiyorsun ya
biraz kırgınım sana.
Şimdi şiirler solgun kızılığında
Hoşçakal Eylül.

27/09/2025
23:27 #wahrán
@demlenmişSiirler
(595)

Demlenmiş Şiirler 2

İssızlığına

Göz yaşlarından öpmemişler hiç.
Tuzlu acısını bilmeyen eller,
sessizliğini de duyamamışlar.
Dilinin ucunda yarım kalan sözlerinin
boğazında taşlaştığını görmedikleri gibi.

Bu yüzden dertlenişlerin,
kendi yankını dinleyen boş bir oda gibi
uzak herkese, kimsenin uğramadığı kadar.

Ve omuzlarında biriken yılların ağırlığını
kimse kaldırmamış.
Avuçlarının içinde,
tutulmamış sözlerin soğuk izleri var hâlâ.

Gözbebeklerinde, görülmemiş fırtınaların,
kırık ışığı yanıp sönüyor.
Kimse bakmamış o ışığın içine,
kimse anlamamış suskunluğunun
zamansız nasıl kanadığını.

14/09/2025
03:03 #wahrān
@demlenmisSiirler
(558)

Demlenmiş Şiirler 2

İçimde Bir Bozuk Saat

İçimde bir saat var,
Ne ileri gidiyor, ne geri dönüyor.
Zamanı ölçmüyor,
tek yaptığı geçmişi özlemek.

Her tik, bin hatıra
Her tak, yüzbin pişmanlık.
Dakik değilim,
ama saniyelerin salise derinliğindeyim.

Bir Ayarcı ayarladı kadran dışımı.
Ama içim hâlâ çocukça kaldı.
Bir rüya gibi geçiyor günler
Ve ben hep geç kalıyorum mutluluğa.

Zamanı tamir ettim güya,
ama kendimi edemedim.
Saatleri kurdum,
fakat kalbimi bir yerlerde unutmuşum.

İçimdeki saat bozuk...
Bir tek zamanı gösteriyor:
Bir kaybın tam ortasını,
bir yalnızlığın tam saatini.

12/10/2025
22:12 #Wahran
@demlenmisSiirler
(628)

Demlenmiş Şiirler 2

İçimde Bir Şehir

Sessizliğin yeni mimarisiyle,
şimdi içimde yeni bir Şehir kuruluyor.
Kirişleri sabırdan, duvarları ümitlerden...
Her tuğlada yankılanıyor yeni bir başlangıç,
harcını bağlayan yeni bir tutkuyla.

Zamanı mühürledim, eski takvimleri sökerek.
Bir mevsim inşa ediyorum, kendi renklerinde.
Harfiyatını Vicdanın İnsafına bırakmadan
Bertaraf edeceğim konkasör tesislerinde.
Ve Binder Tabaka gibi serip molozlarını
basıp geçeceğim, yarınların yollarına.

Öyle kat kat çıkıp insanlığın manzarasını bozmadan,
müstakil keyfin tersalarından bakacağım geleceğime.
Peyzajımda kendi büyüttüğüm meyve ağaçlarımı dikip
gölgesinde oynayacak gülüşler büyüteceğim.

Kiraz çiçeklerinde renk değiştirecek, ancak hüznüler.
Aşklar Manolyaların altında başlayıp,
yasemen taçların altında bağlarını kuracak.
Şahitlik edeceğim Ruhlarından nikahlananlara.
Kim bilir kaç şehir komşu olacak içimdeki şehrim.

03/09/2025
19:03 #wahrán
@demlenmişSiirler
(529)

Demlenmiş Şiirler 2

İçimde Susturduklarım 1

Herkesin sesi vardı,
Benimse yankım
Duvarlara çarpıp geri dönen bir iç hesaplaşma.

Göğsümde bir arşiv:
Açılmamış mektuplar,
Yanıt bekleyen susmalar,
Ve bir türlü gönderilmeyen
"Ben aslında..." cümleleri.

Bir kelimeyi susturdum dün,
"Kalsın." dedim,
Çünkü bazen en doğru cümle
Hiç kurulmamış olandır.

Şimdi içimde
Bir sessizlik korosu,
Her biri başka bir vedanın
Adı konmamış melodisi.

Ve ben,
En son içimde susturduğumla
Yeniden yazıyorum kendimi.

Ya sen...
Senin neyi susturduğunu biliyorum da
Neden susturdun?

İçindeki beni
Neden susturdun?

07/09/2025
14:14 #wahrán
@demlenmişSiirler
(538)

Demlenmiş Şiirler 2

İçimde Susturduklarım 2

İçindeki beni neden susturdun?

Belki de
Söyleseydin,
dilinde eksilirdi o kırılganlık...
Ve ben,
bir metafor olmaktan çıkardım.

Belki de
Duyulsaydım,
bir anlamı kalmazdı susmanın.
Ve sen,
kendine bile yabancılaşydın.

Çünkü bazen
Birini susturmak,
Onu sonsuza dek içinde tutmaktır.
Bir tür saklama,
bir tür koruma,
bir tür unutma gibi görünen
hatırlama biçimi.

Ben,
İçinde susturduğun o sesim,
hâlâ oradayım...
Bir cümlenin başında bekleyen
ama hiç kurulmamış olan.

07/09/2025
14:45 #wahrán
@demlenmişSiirler
(539)

Demlenmiş Şiirler 2

İçimde Susturduklarım 3

İçimizde neler sustururuz?
Bir özür,
Tam zamanında söylenmeyen.
Bir teşekkür,
Hakkını teslim edemeyen.
Bir sevgi,
Sırf korkudan dile gelmeyen.

Sustururuz:
Bir bakışı,
Göz göze gelmekten çekinen.
Bir vedayı,
Gitmeyi haklı çıkaramayan.
Bir haykırışı,
Duyulmayacağını bile bile içe gömen.

İçimizde sustururuz:
Kırılmadan önceki son cümleyi,
Sarılmadan önceki son adımı,
Ve çoğu zaman kendimizi.

Çünkü bazen
Konuşmak cesaret ister.
Ama susmak,
Bir ömürlük yük taşır.

Ve biz,
Her susturduğumuzda
Bir şeyden değil...
Birinden vazgeçtik belki.
Kimi zaman
Onu incitmemek için,
Kimi zaman
Onu korumak için,
Kimi zaman
Sadece onun iyiliği için
Kendimizi sessizliğe gömdük.

İçimizde susturduklarımız:
Bir uyarı,
Bir haklılık,
Bir hayal kırıklığı...
Ama en çok da
Bir sevgi biçimi.

Çünkü bazen susmak,
Bir vazgeçiş değil...
Bir sahip çıkıştır.
Ve o sessizlik,
Hâlâ içimizde,

Onun bilmediği kadar derin
Bir yankı taşır.

07/09/2025
15:59 #wahrán
@demlenmisSiirler
(540)

Demlenmiş Şiirler 2

İçimde Uzun Bir Kış

En çok sana yakışıyormuş kar
dağlar dururken.

Şöyle diyor şair;
donduracağını bile bile içim sana kayar,
bir çocuk neşesiyle.

Kar tanelerini avuçlarımda toplarım
Üşüsem de gülüşlerimden,
bir bahar sızar sana doğru...

Bilirim; çığ olur içimdeki özlem
kar tanesiyle süzülürken.

Seninle büyür bir beyaz sessizlik,
dağların göğsünde çırpınır kalbim.

Ve sana dokunan baharla tamamlanır
içimdeki uzun bir kış.

19/11/2025
23:45 #wahrān
@demlenmisSiirler
(665)

Demlenmiş Şiirler 2

İhtilalimsi İhtimal

Oysa bir ihtimaldin sen.
Yüreğimdeki ihtilalin,
habersiz devrimcisi.
Monoton nefes alışlarıma
kalbimin sokaklarında
isyan sloganları attırıyor bakışların.

Ruhuma denk iz düşümünle
Renkli düşlerin ressamı gibisin.
Gölgemde renklerin dans ediyor.

Alfabeye yeni eklenmiş bir harf gibi
okumaya çalışıyor aklım,
yüreğimin kara tahtasına çizerek.

Zaman kaymasına uğramış vücut saatim
yaşını unutmuşçasına dans ediyor
ıssız sokaklarımın köşe başlarında.

Çocuksu bir delilik,
ergensi kıskançlıklar peşinde
hayalini paylaşamıyor kelimelerde.

Bir kelimenin anlamını değiştiren
noktalama işareti,
notaların solfej anahtarı gibi
aşktan yana cümlelerin yönünü değiştiriyor.

22/10/2025
22:22 #wahrān
@demlenmisSiirler
(640)

Demlenmiş Şiirler 2

İmkansıza Yürüyenler

İmkânı olmayanlar yola çıktığında,
her adım bir meydan okuma,
her başarı bir zamanların imkânsızlığıdır.

Siper yoktu, üniforma yoktu,
yalnızca inanç vardı, yalnızca Vatan.
Açlık, susuzluk, uykusuzluk
ve sonunda Ölüm...

Ama geri dönmek yoktu.
Toprak, ayak izlerini ezberledi.
Her iz, bir eksilişin,
bir yeniden doğuşun yankısıydı
30 Ağustos'a yürümek.

Dağları aşan,
"Aç kalırım, VATANSIZ kalmam" diyenlerin,
geri dönmeyi düşünmedikleri bir yürüyüş.

Geceydi, gökyüzü suskundu,
yalnızca yüreklerde bir yıldız parlıyordu.
Bir millet, göğsündeki İnançla yürüdü sabaha.
Ve sabah, zaferin şerefli giysisini giydi üstüne.

İmkânsızlık, bir dağdı belki,
ama yürüyenler o dağı adımlarıyla parçaladı.
Şimdi her 30 Ağustos sabahı,
bir çiçek açar Anadolu'nun kalbinde.

Ve o çiçek, imkânsıza yürüyenlerin hatırasıdır...
ATATÜRK'ÜN VATAN ÇİÇEĞİ.
Zafer, yürümeye cesaret edenlerin
ayak izlerinde filizlendi.

KUTLU OLSUN.

30/08/2025
03:08 #wahrân
@demlenmişSiirler
(512)

Demlenmiş Şiirler 2

İncinen Kim?

Daha geceye çok varken,
karanlığa kim attı bizi?
Güneşi kim kararttı erkenden?
Geceye girerken yıldızları kim sakladı?
Mehtabı kim gizledi denizden?
Söylesene, yakamozlar incinmedi mi?

Kışa çok vardı oysa.
Biz, temmuzun ortasında neden üşüdük o kadar?
Ellerimiz neden dondu ağustos sıcaklığında?
Yapraklarını neden kuruttuk nisan başlarında?
Söylesene, çiçekler incinmedi mi?

Sedir ağacının altında çardak kurulmamışken,
kim yaktı ormanımızı, kim budadı fidanları?
Akşamüstü çaylar demlenirken,
kim yaktı günebakanları?
Söylesene, çekirdekler incinmedi mi?

Daha sevinecek çok şey varken,
kim susturdu kahkahaları?
Kim soldurdu dostlukları, sevdaları erkenden?
Gözlerimizden yaşlar akarken,
söylesene, umutlarımız incinmedi mi?

03/10/2025
23:13 #wahrān
@demlenmisSiirler
(608)

Demlenmiş Şiirler 2

İnsan İnsan

İnsan çamur, insan et,
insan heves, insan nefestir...
ve kaybolur gider.

Bir damla kanın içinde saklı atlas,
bir nefesin ucunda titreyen kıyamet.
Kendi kalbinde sakladığı
hem şafağın rengi hem gecenin karasıdır İnsan.

Sevincini ufka asar,
kederini toprağın en derin katmanına gömer.
Bir gül yaprağının inceliğinde dokunur,
bir taşın ağırlığında susar.

İnsan,
bazen yolunu kaybetmiş bir pusula,
bazen kendi içinde hem çöl hem de vaha.
Bir avuçta şefkatin sıcak ekmegi,
öbür avuçta öfkenin keskin bıçağı.
Bir bakışta umut yeşertir,
bir sözde şehirler yıkar.

İnsan,
kendi içinde hem yankı hem de sessizliktir.
Bir elde adaletin terazisi,
diğer elde hırsın ateşi.
Gözlerinde hem çocukluğun masum suyu,
hem de yorgun gecelerin ağır sisi.
Bir kelimedede yarayı kanatır,
bir bakışta yarayı sarar.

İnsan,
kendi yüreğinde hem mabedi
hem de yangını taşır.
Bir adımda köprü kurar,
bir adımda köprüleri yakar.
Kendi içinde hem mühür hem de ferman taşır.
Bir omzunda affın beyaz kuşu,
diğer omzunda öfkenin kara kargası.
Kalbinde,
hem açılmamış bir bayram sofrası
hem de terk edilmiş bir istasyon bekler.
Bir nefeste şarkı olur,
öbür nefeste sessiz bir mahkeme.

İnsan,
kendi hikâyesinde hem tanık
hem de sanıktır.
Ve sonunda,
göğe salınmış bir dilek feneri ile
toprağa gömülmüş bir sır arasında

kaybolur.

20/09/2025
20:09 #wahrn
@demlenmisSiirler
(574)

Demlenmiş Şiirler 2

İşçisin Sen

Mayısa çok var daha
İşçi öyküleri dinlenmez bu mevsimlerde.
Adı geçmez nedense Ölüm haberi yoksa.
Mesleğinin farketmiyor... İşçisin Sen.
İş dışında kimliğinin değeri yok
Çalışmak zorundasın
Şanki kendi ihtiyacın için değilde
İş sahibinin işi için gelmiş gibi çalışmalısın.
İşletmelerin işletenlerin değeri
Kıyaslanmaz işçiliğinle.

Sıcakmış, soğukmuş, pismiş, değilmiş...Önemli değil.
Yükseğe çıkmışsın yada yerin dibine inmişsin,
farketmez çalış... Sen İşçisin.
Gün doğumunu görmeden başalayan vardiyalarda.

Zamanını sattın vardiya saatlerine,
Bir bayram daha eksilmiş takviminden, önemli değil.
Evdeki sandalye hep boş, hep suskun kalmış
ailenin yüzünü görmemişsin farketmez,
çalış... Sen İşçisin.

Çay molasında iki kelime,
Bir selam, bir yorgun tebessüm belki.
Arkadaşlık, dostluk,
Mesai bitince herkes kendi yorgunluğunda.

Belin ağrır, ses etmezsin.
Ciğerin yanar, "tozdan" dersin.
Doktora gitmek lüks,
İzin almak Suç
Senin bedeninin işin malzemesi...
Çalış... Sen İşçisin.

Çalış İşçisin Sen...
Asla Kutlayamadığın İşçi Bayramına,
emekli olsanda Emekliliğine çok var
Çalış İşçisin Sen.

12/09/2025
15:44 #wahrn
@demlenmisSiirler
(554)

Demlenmiş Şiirler 2

Kabullenif

Sessiz bir bitif...
Gözlerimin önünde, rengi solmuş bir fotoğraf gibi
vedaların ağır pususu ve dudaklarımda
yarım kalmif cümlelerin soğuyan nefesi.
Her adımda, bir kapı kapatıyor sanki.

Rüzgâr, kelimeleri eskitiyor
tozlu raflardan savurur gibi.
Bense yeni bir sessizliğin eşğinde
o bildik şarkıyı dinliyorum sanki.

Bir fincanın kenarında kayıp bir sıcaklık,
eller, kendi boşluğuna üşümekte.
Geceler, ismini koymadığın yıldızlarla dolu
ve beklenmeyen kayışların izleriyle ağır.

Zamanın götürdüklerini kabullenif,
yıldızların isyanı kadar yankılanıyor semamda.
Gölgesi çekilmiş sabahların
pencereden eksik sızan ışığı gibi;
artık ne gölge tamamlanıyor
ne de ışık eski yerini buluyor.

08/09/2025
18:09 #wahrán
@demlenmisSiirler
(544)

Demlenmiş Şiirler 2

Kaç Soruda Durur Kalp?

Sordun mu hiç
geceler kaç saat, gündüzler kaç dakika
yalnızlıklar kaç metre derinlikte
ümitler hangi dağdan daha yüksek?
Gözyaşlarında kaç deniz vardır insanın,
hangi rüzgârın sırtında sürüklenir hatıralar?
Bir kuşun kanadında kaç gölge saklanır,
kaç gölge bir kalbin ağırlığını taşır?

Sordun mu hiç
göz kapakları kaç perde indirir geceleri,
diller kaç dilim suskunluk taşır aynı cümlede?
Bir avuç toprak kaç ölümü saklar, adı anılmamış,
ve kaç isim, bir nefes kadar kısa sürede unutulur?

Kahkahanın içinde kaç kırık ışık gizlidir,
gölgeler hangi eşiği aşınca insana benzer?
Bir bardak suya kaç gökyüzü sığar
ve hangi gökyüzü, bir bakış kadar daralır?

Sordun mu hiç
bir adımda kaç yol gizlidir,
kaç yol bir ömrün içine sığar?
Bir bakışta kaç yıldız yanar,
ve kaç yıldız, gözlerimizden düşerek söner?

Bir kelime kaç sessizlik doğurur,
kaç sessizlik bir kalbi örter?
Bir nefeste kaç şehir yıkılır,
ve kaç şehir, yeniden kurulmayı bekler?

Sözlerin omzunda kaç mevsim yorulur,
hangi kapıdan çıkar ilkbahar, omuzları ince?
Bir pencerenin kenarında kaç yalnız kuş bekler,
bekleyiş kaç kere kendi sesini içinden söküp atar?

Sordun mu hiç
kaç soru bir şiirin içinde çoğalır,
ve bir kalp, kaç soruda durur?

06/11/2025
21:11 #wahrán
@demlenmisSiirler
(655)

Demlenmiş Şiirler 2

Kaderden Kedere

Aramızda kaderden koca bir dağ var,
kurulan köprüler, uzanan yolların erişemediği.
Geceyi omuzlarında taşıyan bir umutla,
Dolup dolup taşıdım...

Sabaha güne bakanların mahcupluğuyla uyanıp,
bükük bir boyunla uykusuzluktandır deyip,
kaderine razı gelişim.

Tükenmeden önceki son çırpınışım gibi
varamazsam ki, kaderin senaryosu, budur...
boğulacağım muhakkaktır, umut kıyılarına yüzüşlerimde
ondandır kaderden deyip kedere bağlanmak.

28/08/2025
20:08 #wahrán
@demlenmisSiirler
(507)

Demlenmiş Şiirler 2

Kaliteli Bir Yalnızlık

Kaliteli bir yalnızlık istiyorum bu aralar
ne geçmişİ deştirecek,
ne gelecek için endişelendirecek.
Huzura götürecekt,
sessizliğin zarafetiyle süslenmiş
Kaliteli bir yalnızlık.

Çayın buharında kaybolan düşüncelerle
sadece beni tanımayan ben.

Zamanın takvimine kayıtlı değilim
yaşsızım, zamansızım
bir "şimdi"de asılıyım.
Geçmişin yükü askıya alınmış,
gelecek telaşı rafa kaldırılmış.

Gürültüden arta kalan bir zarafet içinde
sessizlikle dekore edilmiş bir yalnızlık.

Kaliteli bir yalnızlık istiyorum bu aralar
bir göç gibi gidişle
pasaportsuz, izinsiz, dönüşsüz
sadece ben
sadece Huzur bir de.

Sessizliğin bile şiir gibi aktığı,
pencereden süzülen ışığın
zamanı yavaşlattığı bir evrende.

Kitap sayfalarının arasında
kendime yeniden rastladığım
çayın buharında kaybolan düşüncelerle
yavaşça kendime döndüğüm bir yalnızlık.

08/09/2025
03:43 #wahrān
@demlenmisSiirler
(542)

Demlenmiş Şiirler 2

Kalitesiz Yalnızlık

Yalnızlık gelir bazen,
ama beklediğin gibi değildir.
Sessizliği huzur sanırsın;
oysa kızgın bir misafir gibi oturur karşına,
anlamsız bir kavga başlatır,
zamansız ve arsız...

Duvarlar susar,
içerideki uğultuyu dinlerler şahitlik edercesine;
ama konuş desen, ifade vermez hiç biri.
Sanki müebbet verecek yargıcı.

Eşyalar yerli yerinde durur;
fakat hepsi başka birine aitmiş gibi bakar sana.

Zaman ağırlaşır, adımların yavaşlar;
ama düşüncelerin bir tren gibi geçer içinden.

Kalabalıkların izleri duvarlarda asılı kalır.
Fazlalıkları atarsın ama boşlukları ağırlığıyla
yerinde çivilenmiş gibi öylece durur;
sanki sükutuna baş kaldırmış gibi.

Bazen yalnızlık parlak bir kristal gibi görünür;
dokunduğunda, cam kırığı gibi keser düşlerini.

Kalitesiz yalnızlık;
ne derin bir inziva, ne de onurlu bir suskunluktur.
Ucuz bir neon ışık gibi
yorar gözünü, yorar ruhunu.

Ve sen; kendi sesinin yankısında
kendine yabancılaşırsın.

Kalitesiz yalnızlık,
bir aynanın kırık yüzünde
kendini tanıyamamaktır.

08/09/2025
08:09 #wahrán
@demlenmişSiirler
(543)

Demlenmiş Şiirler 2

Kalmak İçin Bahaneler

Gitmek için sebepler aranır hep,
bense kalmak için bahaneler buluyorum.
Yazmadıklarını okuyup,
söylemediklerine gülüyorum.
Sende kalmak için çok sebebim var.

Mesela gökte yıldızların asılı,
geceleri gidemiyorum.
Sabahın ilk saati güneşin doğuyor,
bırakıp gidemiyorum.

Hani gitmek için hazırlanırsın ya işe gider gibi,
sonra bir kahve kokusu gelir dışarıdan.
Mutfağa koşup o kokuya tutunuyorum,
kahveyi çok seviyorsun, gidemiyorum.

Sonra pencerenin pervazında fesleğenler,
kuşlar kondukça üstlerine kokun doluyor odaya.
Koklamaya doyamadan gidemiyorum.
Su veriyorum fesleğenlere ve
kuşlarına kırıntı serpmeden gidemiyorum.

Suslunluklarda bile sesin konuşuyor duvarlarda,
seni dinliyorum uzunca, gidemiyorum.

Bir bakışın var ki,
söylenmeyen bütün cümleleri tamamlıyor.
Günbatımında o bakıştan kopup da
senden bir türlü gidemiyorum.

Çıkıyorum sokağa,
her köşe başı aslında sana çıkıyor.
Gidecek yol bulamıyor, sende kalıyorum.

30/09/2025
23:09 #wahrn
@demlenmisSiirler
(601)

Demlenmiş Şiirler 2

Karanlığın İşgali

geceyi sabaha devirmişler dışarıda
nedense bir aydınlanma yok hiçbir yerde
yine dünün karanlığı yine karanlığın izi doğmuş.
okunmadan geçmiş fecr nidası.

@demlenmisSiirler

gökyüzü hâlâ dünün suskun rengine
bir sokak lambasını devirmişler
direniyor sabaha gözler,
uyanmayan bir şehri izliyorum camdan.

@demlenmisSiirler

zaman, geceyi sabaha devretmiş ama
sabah, teslim alınmış tecelli köprüsünden
bir ışık eksik, bir umut eksik bu sabahta
karanlıkta kalmayı isteyen karanlıklar var.

29/08/2025
06:56 #wahrān
@demlenmisSiirler
(508)

Demlenmiş Şiirler 2

Karanlık Serenad

Ay bile, karanlık bu serenad için.
Bence şimdi, sende herkes gibisin.
Anlatamıyorum, kaldırımların üstüne düşen,
dilenci silüetimin çileli bakışlarını.

Göğe bakma durağında unutulmuş,
bir yıldız gibi kayıyorsun içimden.
"Ben sana mecburum." diyen sokaklar
Artık başka birinin ayak sesinde.

Bir sokak lambası titriyor gözlerimde,
Yalnızlık, paslı bir anahtar gibi cebimde.
Adını unuttuğum şarkılar mırıldanıyorum içimde,
Ve sen, artık bir yabancının yüzünden bakıyorsun.

Gecenin rüzgârı, savururken adını
bir duvar yazısı kadar sessiz,
cam kırıkları gibi parçalıyım.
Ne bir çığlık, ne bir fısıltı kalmış.
Sadece suskunluğun yankısı var
Ayın karanlık yüzünde.

10/09/2025
00:10 #wahrán
@demlenmisSiirler
(550)

Demlenmiş Şiirler 2

Karıncaların Yası

Nasıl hissediyorum kendimi bir bilsen...
İçine yıldırım düşmüş meşe ağacı gibi.
Dallarım yeşil yeşil karşıdan...
Kuşlar, böcekler, arılar, kelebekler.
Yanımda çitlenbikli menevişler,
tepemde sıra sıra selviler.

Hepsi mutlu sanıyor kendileri gibi.
Gel gör ki, yaşadığım fırtınayı,
içimdeki o yangını görmüyor hiçbiri.

İbrahim'in ateşine giden karınca arıyorum,
oysa benzin taşıyor beklediğim gözler.
Ben sönmeyi beklerken,
ruhumu sarıyor adsız yangınları.

Karıncalar yanıyor gövdemde...
Susuz ağızlarındaki yaşları, içimde köz gibi.
Nemrutun baltasını çağırıyorum bazen
söndürsün şu içimdeki amansız yangınları.

26/10/2025
21:21 #wahrán
@demlenmişSiirler
(643)

Demlenmiş Şiirler 2

Kasımda Hicran Provası

Ve Ekim,
Eylül'den kalma yaprakları da
koparıp gitti dallarından.
Sıra Kasım'da şimdi.
Sarı hüzünden sonra, mor hicranıyla
bir vedanın provasında.

Kasım, gri bir cam gibi çatlıyor içimde;
sabahları biraz daha soluk doğuyor güneş.
Mor, acılar kırmızıya çalarken.

Mor hicran zamanı...
Sokak lambaları bile üşüyor artık,
gölgesiz kaldı, adını unutan kaldırımlar.

Posta kutularına atılmış
Eylül'ün son mektubu açılmamış hâlâ.
Şubat ayazı çökmüş şimdiden.
Ve Kasım,
bir zamanlar sevdiğim bir şehrin
adını soruyor bana.

Rüzgâr, eski bir mektubu
bir mezar taşına sarıyor sanki.
Mor hicranla boyamışlar Kasım'ı.
Ne umut kaldı, ne inkâr.
Sadece solgun bir gökyüzü
ve altında yapraklarından eksilmiş,
yorgun ağaçlar şiirlerime eşlik ediyor.

01/11/2025
01:01 #wahrân
@demlenmişSiirler
(647)

Demlenmiş Şiirler 2

Kasımın İnce Çizgisi

Kaldırımlar sessiz,
rüzgârın soğuk eli,
acımsı bir not bırakıyor insanın yüreğine.
Gölgeler, bu mevsimde tek kalır...
Ağaçlara rüzgar, yalnızlara gam vurken.

Akşamı küçük parçalara ayırır, pencereler
her parça, başka bir ışığın izini saklayarak.
Ağaçlar, dallarını hüzne boyatır;
her düşen yaprak sessizce ikna ederken mevsimi.
Gölgelerle birleşen Kasım'ın ince çizgisi,
yavaşça kapatıyor mevsim defterini.

23/10/2025
02:02 #wahrân
@demlenmişSiirler
(641)

Demlenmiş Şiirler 2

Kayıp Güvercinler

Göge uçurmuştum, günü bekleyen güvercinlerimi.
Onlar bilirdi gökteki en nazlı dansları.
Taklalar atıp, alkış kanatlarıydı...
yoruluncaya kadar, acıkıncaya kadar.

Arka mahallenin arsız dolu avcısına kanmadan,
dönüp geri gelirlerdi kümeslerine.
Bir alıcı kuş gelip gökte savurunca tüylerini,
içimdeki gökyüzü sustu...

@demlenmisSiirler

Kayıp güvercinlerdim vardı benim,
ne göge döndüler, ne bana.
Sonra, göğün rengi değişti.
Bir bulut, kadim bir lanet gibi çöktü üstüne.
Güvercinler dönmedi avlulardaki kafeslerine,
kanatlarında eksiliştten kalan izlerle.

İçimde hâlâ bir çırpınış var...
ne göge ait, ne yere.
Sanki zaman, kanat seslerini süpürmüş.
Ben, eski bir uçuşun düşünde
göge bakmayı unuttum belki de.
Artık gökyüzünde değil,
toprağın çatlağında arıyorum güvercinliğimi.

29/08/2025
19:25 #wahrán
@demlenmisSiirler
(511)

Demlenmiş Şiirler 2

Kelebekler Vadisi

Kelebekler uuralım bir akşamüstü gökyüzüne,
meltem rüzgârıyla salınan çayırların üstünden
uçup gitsinler Kelebekler Vadisi'ne.

Ardından bırakalım kendimizi rüzgâra,
bir çift kanat gibi, hafif ve zarifçe
ualım Kelebekler Vadisi'ne.

Kanatlarından savrulan tozlarını toplayalım,
her toz tanesi bir dilek, bir hatıra
birlikte üfleyelim sonsuzluğa.

Vadiye sessizlik bir tül gibi serilsin,
kanat çırpışlarıyla dokunsun göğē
her kelebek bir sır fısıldasın evrene.

Ve biz, vadinin kalbinde duralım,
gözlerimizi kapatıp geleceğe bakalım.
Kelebeklerin ardında kalan izleri izleyelim.

Rüzgârın taşıdığı sırları dinleyip,
avuçlarımızda yeni bir şiirin dörtlüğünde
birlikte yeniden doğalım.

10/10/2025
00:10 #wahrān
@demlenmisSiirler
(625)

Demlenmiş Şiirler 2

Kırık Kanatlı Sessizlik

Sadece bir soruydu oysa
Binler, bir 'in ardına düşmeden önce.
Sonra sessizlikler büyüdü içimde.
Sessizlik büyüdükçe gölgem yabancılaştı.
Anladım ki;
gölgeler bile terk eder, vakti geldiğinde.

Bir dörtlüğe sığdıramıyorum
yaşadıklarımı...
Kırgın serçeler uçuşuyor yüreğimden,
hüzün şiirlerini fısıldayarak.

Sarp bir sevdanın kenarında,
küflü bir salıncak sallanıyor.
Zamana eklenmemiş bir ânın eşiğinde
yeşermeyen bir dal gibi bekleyip
uçup giden düşlere, gülüslere bakıyor.

Sadece bir soruydu oysa...
Neden hiç bir düş geri dönmez?

Sol anahtarında kırık bir düş gizli şarkıların...
Hangi ışığa dönsem yüzümü
kırık kanatlarımdan öpülesim geliyor.
Aynı suskunlukta yan yana çürüyerek
göğsümde çırpınan uzak bir göçe ağıt yakıyor.

Kırık aynalarda öğüt veren yüzler
gecenin nabzında savrulan düşler...
Zamanın dar boğazında bir damla
kabullenmeyi anlatmaya yetmiyor.

13/10/2025
23:13 #Wahran
@demlenmisSiirler
(629)

Demlenmiş Şiirler 2

Kırıklar Kırgınlıklar

Kırıyoruz bazen kırıldığımız zamanlarda.
Kırıldığımıza değil; kıldığımıza bakıyorlar.
Sonra kırılmış olarak kalakalıyoruz ortada,
bir kalbimizin olduğu unutularak.

Dinlenmeden dillendiriliyoruz.
Bazen bir urgan geçiriliyor boynumuza;
bir ilmek, bir ilmek, bir ilmek daha...
Ve her ilmekte biraz daha unutuluyor kalbimiz.

Ve biz,
kırıklarımızı avuçlarımızda taşıyarak,
suskunluğun en gürültülü yerinde
yeniden duyulmayı bekliyoruz...
Kırıklar, kırgınlıklar içinde.

24/09/2025
03:23 #wahrān
@demlenmisSiirler
(584)

Demlenmiş Şiirler 2

Kısmen İyiyim İşte

“Nasılsın?”

Sorusuna yanıt bulamadım bir süre.
Hasretliğinden başlasam,
özleminden çıksam... sonu gelmeyecek
dertlenişlerimin, sancılarımın.

Deliliğimden dem vurup geçiştirmek
kısmen iyi geliyor... bana da, sana da.

Ve biliyorum:
bu yarım iyilik hâli,
bir gün tamama ermeyecek.
Ama eksikliğiyle tamamlayan
bir gökyüzü gibi üstümüzde duracak.

Kimi zaman
bir kahve telvesinde arayacağım cevabı,
kimi zaman
rüzgârın savurduğu bir yaprakta bulacağım.
Ama hep,
tam olmadan da yaşanabileceğini
öğretecek bana.

Kısmen İyiyim işte...
Sol yanıma görmezden gel Sen de.

05/09/2025
05:09 #wahrân
@demlenmişSiirler
(535)

Demlenmiş Şiirler 2

Kıyıda Bir Salıncak

Biz, uçurumun kıyısına kurulmuş
bir salıncağa binmişiz.
Ayağımızın altında deniz mavisi manzara,
içimizde hep kara bir korkuyla...

Ne ellerimizi bırakabildik
ne gözlerimizi açabildik.
Rüzgâr, saçlarımızdan
korkularımızı çözmeye çalışıyor;
derinlerdeki düğümler
göğsümüzde batıyor.

Salıncak her ileri gidişinde
bir anlığına gökyüzüne dokunuyoruz,
her geri dönüşte yine
kendi karanlığımıza çarpıyoruz.

Ve biliyoruz:
Ya bir gün bırakacağız ellerimizi
ya da bu salıncak bizi sonsuza dek
aynı korkunun kucağına sallayacak.

19/09/2025
01:59 #wahrán
@demlenmişSiirler
(571)

Demlenmiş Şiirler 2

Kızıl Ufukta Sessizlik

İçinde sadece senin bildiğin bir sessizliktir,
"hiç" diyerek bastırılan çığlıkların kızıl örtüsü.
Yorgunluğun dile gelmeyen tarifsiz soğuğu,
hüzün deryasından yükselen rüzgârların
sinsice umut kuşlarını vuruşu.

Yorgun lodoların gözlerindeki yaş,
Mavi denizlerine kırgın martıların
Çığlığını biriktirir gri gökyüzünde.
Üfkün çizgisi kanayan bir yara gibi kızılışır;
dalgaların suskunlukları dövdüğü sessizliklerde.

17/11/2025
23:45 #wahrân
@demlenmişSiirler
(663)

Demlenmiş Şiirler 2

Kim Bilir Ki

Kim bilir kaç şiir
baharlarına kırgın yazıldı,
kim bilir kaç şair
kırgın şiirlerle dağlandı.

Kim bilir kaç ses
karanlıkta yankısını yitirdi de
kim bilir kaç kelime,
bir şairin suskunluğunda boğuldu.

Kim bilir kaç aşk
bir karafın dibinde unutuldu da
kim bilir kaç şairin,
göğsünde küle döndü.

Kim bilir kaç şiir
bir baharın eşiğinde susturuldu da
kim bilir kaç şair
kırgın şiirlere bağlandı.

Kim bilir kaç ses
karanlıkta yankısını yitirdi de
kim bilir kaç kelime,
bir şairin suskunluğunda boğuldu.
Kim bilir.

16/09/2025
02:09 #wahrān
@demlenmisSiirler
(564)

Demlenmiş Şiirler 2

Kimşesiz Anlar

Bir an var...
ne öncesi, ne sonrası olan.
Savurulmadan,
dokunmadan,
yakmadan duran bir an.

Ne bir ses eşlik eder,
ne bir gölge peşine düşer.
Yalnız ama kendi sesinde tamam,
kimşesiz ama sessizliğinde bütün.

Bir kuş konmuş belki,
bir rüzgâr geçmiş,
bir bakış değmiş,
sahipsiz gibi kalan.

Bir sandalye boş kalır,
bir hikâye yarım kalır.
Kimşesiz anlar olur
kalabalığın ortasında.
Ama kimse yoktur,
çünkü sen yoksun artık.

Bir pencere açık kalır,
rüzgâr girer,
ama kimse üşümez,
çünkü kimse yoktur.

Bir şarkı çalar uzaktan,
tanıdık gelir,
ama hatırlanmaz,
çünkü o an, kimsenin belleğinde yer bulmaz.

Kimşesiz anlar olur:
ne geçmiş gelir,
ne gelecek uğrar.
Sadece şimdi kalır,
o da kendi sessizliğinde kaybolur.

Bir şey yaşanır,
ama adı konmaz.
Bir duygu geçer,
ama tutulmaz.
Bir göz buğulanır,
ama damla düşmez.

Kimşesiz anlar olur,
ve sen
bir anlığına
her şeyin dışına çıkarsın.

08/09/2025
23:36 #wahrn
@demlenmisSiirler
(545)

Demlenmiş Şiirler 2

Köpükten Anılar

— Sen hiç renkli balonlar yapıp uçurdun mu gökyüzüne?
— Hayırdı... Şaşkın bakışlarının gölgesindeki ilk cevap.
Avuçlarımda sabun, gözlerimde geçmiş.
İlk üfleyişimde annemin sesi döküldü yere,
kilimler ıslaktı, haylaz gülüşlerim altında.

Köpükler yükseldikçe anılar göktü üstüme,
ince belli bir bardağın içinde.
Bir özlem kabardı eksi günlerin mayasından,
bir yaz öğleden sonrası geri geldi sanki.

Çocuğun meraklı bakışlarıyla uçtu ilk balon.
Her yeni baloncukta neşesi büyüdü.
Ne güzeldi şeffaf balonlarla göğe uçmak,
renk cümbüşünde dans etmek,
ne güzeldi babanın sert bakışlarında oynamak.

Ağır gelen balonu parmağınla patlatmak,
uçurmaktan daha keyifliydi bence.
Kardeşin mızız seslerine aldırmadan.
Sonra o güldü, ben sustum.
O üfledi, ben bir yaş daha küçüldüm.
O oynadı, ben geçmişte yaşadım.

Sonra bir baloncuk daha patladı.
Anneler köpükle yıkadı suskunluğu.
Babaların sesi, sabunlu bir bardakta kayboldu.
Kargıdan yapılmış borular, yalnızlığın sarı tanığıydı.
Ve musluk, babanın ağzıyla konuştu:
"Bırakın suyla oynamayı!"

Ellerimiz sabunluydu hâlâ,
ama hiçbir şey temiz değildi eskisi kadar.
Hayat, patlayan bir baloncuk gibi:
parlıyor, uçuyor, sonra yok oluyor.

19/09/2025
01:09 #wahrán
@demlenmisSiirler
(570)

Demlenmiş Şiirler 2

Kurtuluştur Eylül

Her şey bir rüzgârla başladı.
Savorana'dan Samsuna...
Samsundan dalga dalga Anadoluya.
Ve Zeytin dalları çatladı sessizce.
Dağlar, yeşille değil, direnişle boyandı.

Bir çobanın ıslığıydı belki ilk işaret,
ya da bir annenin ocağında sakladığı küller.
Bir çocuk, mendiline sardı umutlarını
ve yürüdü, dağlardan ovaya,
Menderes'in kıvrımlarında.

Aydının sabahları...
Nazillinin geceleri birer kıvılcımdı.
Menemen'de bir bakış,
Salihli'de bir adım,
Akhisar'da bir haykırıştı kocaman bir yangın.

Toprağın dili değişti... Suskunluk yerini
süngüye değil, şanlı bir sancağa bıraktı.

Dağlarda bir gölgeydi önceleri sessizce yankılanan.
Çakıcı'nın martini sustuğunda
Yörük Ali'nin bakışları yetişirdi.
Demirci Efenin ateşi Gökçen'in ayak izini aydınlattı.
Mestan Efenin Rüzgarları topladı
Ayşe Çavuşun Emir Ayşenin Müfrezelerini
Ve Kadınların avcunda bir sancak serpildi toprağa.

Sonra Mustafa Kemal,
Belkahve sırtlarından savurdu kılıcını İzmir'e
ve "İşte İzmir! İşte Türk bayrağı! İşte zafer!" dedi.
Bu sıradan bir söz değil, bu bir kurtuluştur.

Ve o gün,
9 Eylül sabahı,
düşman Kordonboyu'ndan denize döküldü.
Silahla değil, bir milletin iradesiyle.
İzmir'in rüzgârı artık Şanlı Türk Bayrağını dalgalandırdı.
İzmir'in dağlarında ayak sesleri değil,
özgürlük yankılandı ve tarihi yeniden yazıldı.

Çünkü kurtuluştur Eylül.
Ve Eylül, bir Milletin zincirlerini kırdığı,
göğsünü gere gere yürüdüğü, zaferi alnına
Gururla Şerefle yazdığı gündür.

09/09/2025
02:09 #wahrn
@demlenmisSiirler
(548)

Demlenmiş şiirler 2

Küllerle Sessizlik Nöbeti

Bir sabah, gökyüzü griye dönmeden evvel,
adını unuttuğum rüzgârın bana bıraktığı bir şiirdin.
Sokak başında, yüzüme çarpan sessizlikle
başladı eksilmelerin.

Kaldırımlarda iz bırakmayan adımlar gibi
sen de geçtin benden; ne bir iz, ne bir ses...
Sadece içimde yankılanan
bir suskunluk kaldı isminden.

Gözlerin...
bir yangının külleri gibi düştü avuçlarıma.
Ve ben o küllerle
bir ömür ısıtmaya çalıştım yüreğimi.

Ve şimdi, her gece aynı sokakta,
aynı sessizliğe nöbet tutuyorum.
Adını bilmediğim bir rüzgârla
yüzüme çarpan yokluğunu taşıyorum.

05/10/2025
02:13 #wahrân
@demlenmişSiirler
(613)

Demlenmiş Şiirler 2

Manzarasız Balkon

Bu satırları manzarasız balkonumdan yazıyorum.
Çöl tozlarının kapladığı bir masa,
biri gölgesiz iki sandalye eşlik ediyor
mesai sonraları yorgunluklarıma.

Vardiya değişimlerinde geliyor yalnızlıklar.
Bir bardak çay kesmiyor sessiz sohbetleri.
Solgun, kırık düşler sarmış sabahları.
Ağlayan bir keman eşlik ediyor ruhuma.

Zaman avunmuyor saatlerin geçişinden.
Zamanı bir kırılmaya itmişler;
dakikaların birbirini reddettiği.

Pencereler kapalı kalmış bir hayatın simgesi olmuş.
Saat kadranı hiç ilerlemeyen bir yolculuğa dönüşmüş.
Bir sandalye boşluğu,
terk edilmiş bir tuvalin figürü seçilmiş;
manzarasız bir balkonda kendi rolünü oynuyor.

14/11/2025
00:33 #wahrān
@demlenmisSiirler
(660)

Demlenmiş Şiirler 2

Mavi Bir Gülüş

Mavi bir gülüş,
kırılmış aynaları sırlayan,
temelsiz enkazlardan
"Ben buradayım!" diye bağırان
mavi bir gülüş...

Suskun sokaklara sinen,
bir çocuğun gözlerinde
kaybolmuş bir masal gibi
mavi bir gülüş.

Yıkıntılar arasında,
bir çiçek gibi inatçı,
bir şiir gibi sessiz...
Gökyüzüne tutunmuş,
elleri boş, kalbi dolu umut:
mavi bir gülüş.

Mavi bir gülüş,
gözlerimin ucunda titreyen,
gecenin en karanlık yerinden
göğe uzanan bir dua gibi...

Yıkılmamış bir cümle,
yarım kalmış bir şarkı
ve hâlâ inanan:
mavi bir gülüş.

09/09/2025
23:33 #wahrان
@demlenmisSiirler
(549)

Demlenmiş Şiirler 2

Mona'nın Gülleri

Dikensiz güller mona.
Rengârenk, çatılara saran
dikensiz güller...
İçinde sadece güllerin olduğu dünyada
yaşamayı kim istemezdi ki?

Ama mona, sen de biliyorsun ya
güller dikensiz doğmaz
ve güller böcekleri de çağırır etrafına.

Böcekleri kovmak için savaş açarsın,
güllerin kalbine dokunur karanlık
ve kirlenir dünya.

Oysa bir gül kokusuydu özlemin.
Kirlenmiş yapraklara düşen
bir damla umut gibi,
göğe yükselen sessiz bir dua...

Mona, sen de bilirsin,
gülün kokusu dikenin acısıyla yoğrulur.
Ve her acı,
bir başka gülü çağırır.

Çatılarda açan o renkli düşler
kirli ellerle değil,
temiz bir niyetle sulanır.

Ve belki bir gün mona,
böcekler de şiir dinler,
gül kokusunda yağmurlarla
birlikte yaşanır sevdalar.

14/10/2025
08:29 #wahrân
@demlenmişSiirler
(630)

Demlenmiş Şiirler 2

Monanın Gülleri 2

Güller Mona, güller senden yana.
Güllerin rengi beyaz,
gecenin rengi benden yana.
Güllerin rengi kızıl,
ateşinin koru benden yana.

Ve ben,
gül yaprağında kalan son cümle gibi:
biraz eksik, biraz tamam,
biraz sen, biraz hiç kimseyim.
Sarı güllerin kokusu senden yana.

Vedalar kurumuş gül yaprağı,
gözlerde eksik bir tebessüm,
yaprak arasına sıkıştırılmış umutlar,
muson yağmurlarına hasret gibi.

Ve sen,
gülün gölgesinde kalan zamansızlık gibi:
biraz geç, biraz erken,
biraz ben, biraz sonsuzluk.
Mor güllerin sessizliği senden yana.

Geceler,
bir gülün düşüşü kadar yavaş,
bir vedanın suskunluğu kadar ağır.
Ben hâlâ, bir gül yaprağının kıvrımında
adını unutmayan bir damlayım Mona.
Yağmurlar benden yana.

14/10/2025
23:13 #wahrân
@demlenmişSiirler
(631)

Demlenmiş Şiirler 2

Muson Sancısı

Bir geliş var şimdi...
Adı hüzne yakıştırılan,
solacak yaprakların sarı müjdecisi diye.
Gelişin içimde sancılı bir muson başlangıcı.
Göğün dikiş yerlerinden sızıyor kara bir ışık,
kıyıya vuran dalga, adını bilmediğim bir ritim tutuyor.
Pencerenin pervazında toprağı yarık sardunya,
henüz düşmemiş bir yağmurun kokusunu taşıyor.

@demlenmisSiirler

Ufka gerilen perde, ıslak bir vedayı saklıyor.
Her damla, gelmeyecek bir sesin ağırlığına dönüşmüş.
Korkunun ince ipiyle düğümlenmiş gökyüzü,
avucumda yavaşça solan bir dokunuşun izini taşıyor.
Ve ben, içimde sakladığım mevsimi
avuç içi kadar bir sessizlikle büyütüyorum.
Her yaprak, düşerken bir başka Eylülün gölgesini anıyor.
Bu gelişin Seni SEN yapıyor...
Hoş Gel EYLÜL !!!
HOŞ GEL.

31/08/2025
06:36 #wahrán
@demlenmisSiirler
(515)

Demlenmiş Şiirler 2

Mühürlü Baharlar

Ruh benim ruhum,
irade benim.
Sen?

Hangi devirin Nemrutusun da
göğsüme mühür basıp
mevsimlerimi zimmetledin?

Takvim yaprakları,
yargı kararları gibi
önceden kesilmiş,
kenarları tırtıklı.

Meydanlarda güvercinler
artık yalnızca
boş banklara konuyor;
çünkü ekmek kııntıları bile
askıda dağıtılıyor bayat.

Söyle sen hangi Firavunsun da
fakirliğimin üstüne
Piramitini diktin?

04/09/2025
00:49 #wahrān
@demlenmisSiirler
(530)

Demlenmiş Şiirler 2

Ne Gerek Vardı?

Ne gerek vardı
milyon kere milyon şiirler varken,
yenisini yazmaya?

Ne gerek vardı
koca koca laflar yazılmışken,
bir cümle kurmaya?

Bakabilseydik susmalara...

Ağlamadan verilseydi emzik bebeklere,
unuturmuydu ki ağlamaları?

Bir kelimeyi yutmakla başlıyorsa büyümek,
neden bu kadar çok kelime öğrettiniz o zaman?

Bir suskunlukta barınamıyorsa bir ömür,
neden bu kadar çok sesle çevirdiniz çarkları?

Ne gerek vardı bir daha yazmaya,
bir daha söylemeye, bir daha ağlamaya?
Suskunluğun bile yetmediği evrende.

22/09/2025
01:09 #wahrān
@demlenmisSiirler
(579)

Demlenmiş Şiirler 2

Örselenmiş Seslere

Sağır zamanların üzengisinde kırılan bir ses...
Birkaç satır, kırılmış bir hatır gibi,
Sağır kulakların örslerinde dövülür.

Boşlukta çırpınan bir gölge
Her kelime bir çığlık,
doğar doğmaz susturulan.

Yankılanmayan bir varlık gibi
boşluğun eşiğinde solan bir çiçek.

Sesin;
kırık bir yankının çağrılmamış soluğu.
Unutulmuş silik, yorgun...

12/09/2025
01:59 #wahrān
@demlenmisSiirler
(552)

Demlenmiş Şiirler 2

Rengi Çalınmış Sokaklar

Küsmedim hiç kimseye.
Vazgeçmedim de hiçbir şeyden.
Ama içimden taşmıyor o eski coşku:
Elim cebimde, dilimdeki nakaratla,
sokaklara karışmak.

Eskisi gibi yürümüyorum sokaklarda.
Her kaldırımda unutulmuş bir oyun.
Bakkal Sadık hâlâ orada,
ama veresiye defteri yok.
Çikolatalar güldürmüyor artık çocukları.
Hem çocuklar değişti, hem sokaklar.
Top oynamıyor, ip atlamıyorlar eskisi gibi.
Sokakların cıvıltısı çalınmış.

Küsmedim hiçbir şeye...
Hevesim kaçmış sadece.
İçimdeki balkonda çiçekler açmıyor,
sarkmıyor saksılardan sokaklara.
Kapı önlerinde yasemenler,
kokularını salmıyor köşe başlarına.

Bakmıyorum gökyüzüne artık:
bulutlar pamuk şekeri değil.
Yağmur yağsa da koşuşup altında,
dokunmuyor kimse damlalara.

Küsmedim kimseye,
sadece içimdeki çocuk
selamsız geçiyor komşu kapılarından.
Kapılar cevapsız,
içimdeki ses yankısız...

02/09/2025
23:09 #wahrān
@demlenmisSiirler
(524)

Demlenmiş Şiirler 2

Ressamın Dokunuşu

Elinde kalemiyle, dokunduğu her çizgi
çiçek açan bir ressam gibisin bende.
Dün göğümde bir buluta değdin,
mevsimi değildi oysa;
çöllerime yağmur yağıp, sahrada bir gül açtırdı.

Yol kenarında dökülmüş çiğdemler vardı,
kalemine çarptı; tablom güne bakanlarla doldu,
her biri otuz iki diş çekirdek, gülümse gibi.

Eski bir pencerenin pervazından eğildin,
sarmaşık sardı kuzey cepheme,
zamanın çatlağını örttü usulca.

Bir kıvrım çizdin avuçlarıma,
begonviller açan kıyıları gibi;
içimde suskunluğuma dokundun,
leylaklar mor bir sükûtta belirdi.

Elin değdi bir taşın alınına,
kardelenlerim açtı, kışın nabzını durdurarak;
baktın bir gölgenin ucuna,
nergisler eğildi, sessizliğin suyunu içerek.

Güldün, eski bir mendilin kenarında
karanfil açtı, vedayı hafifleten.
Sonra fısıldadın bir kelimeyle,
sümbül sardı, unutulmuş bir şarkının nakaratında.

Parmağını rüzgârın saçlarına sürdün...
lavantalar belirdi, uzak bir yazın soluğunda.
Bir hanımeli tırmandı, duvarın hafızasını silerek,
bir şiirin ilk dizesinden öptün,
şakayık açtı, kırılmalı bir sevinçle.

03/09/2025
13:33 #wahrān
@demlenmişSiirler
(528)

Demlenmiş Şiirler 2

Ruhların Rüzgarı

Bir rüzgâr eser,
ve iki ruh, aynı sessizlikte titreşir.
Adı konmamış bir bağ kurulur düşsel.
Ne gözün gördüğüyle başlar bu bağ,
ne de bedenın yankısıyla.

Bir bakışta değil bazen,
bir susuşta bulur birbirini.
Güzellik geçer, haz dağılır,
ama uyum kalır... bir ezgi gibi,
İçten içe çalan, kimsenin duymadığı.

Bir yaprağın gövdeye değil,
rüzgârına bağılılığı gibiyiz.
Savrulmadan ama hep aynı yönde salınan.
Ve belki de en gerçek sevgi,
birbirine benzemeyen iki ruhun,
aynı sessizlikte salınmasıdır.

03/09/2025
03:09 #wahrán
@demlenmisSiirler
(526)

Demlenmiş Şiirler 2

Ruhu Kayıp Şehir

Bir başka şehre gidesim var,
bu şehir ilham vermiyor artık bana.
Ne sokaklarında, ne dağlarında,
nede denizlerinde yoksun.
Kuşları ürkmüş bu şehir, artık iyi gelmiyor bana.
Yolları çıkmaz, bulutları yağmursuz;
hep sıcak, hep kurak ve hep sensiz.

Uzak bir şehir söyle bana,
içinde şiir olan, sokaklarında kuşlar uçuşan;
dağlarında sen açan, denizi sen kokan;
yolları sana çıkan, bulutlarından sen yağan.

Burada akşamlar karanlık, geceler yıldızsız.
Güneşsiz kalmış sabahlar, saatler zamansız.

Uzak bir şehir söyle bana
dört mevsimi senle başlayan.
hasretinden uzak, gurbetinden yakın.

18/10/2025
01:10 #wahrān
@demlenmisSiirler
(636)

Demlenmiş Şiirler 2

Sabaha Beş Var

Sabaha beş var, sevgili.
Sabret...
Güneşin doğacak birazdan.
Beynini kemiren ifrit ruhtan kurtulacaksın.

Deliliğe mumyalanmış
düşlerinden kurtulacaksın.
Bilseydin açmazdın pencereni belki;
Işık sandığın cinni duygunun,
Ay ışığına kamufle silüetine.

Sabret, sevgili,
Gecen bitecek birazdan.
Bir kedinin tısladığı kadar
Gizli bir silahın var elinde.
Olmadı, çeker vurursun onu derinlerinden.

Ve işte...
Şafakla gelen o ince sızı,
Bir çiğ tanesi gibi düşecek alnına.
Karanlığın içinden,
kendi sesinle çıkacaksın.

Ne cin kalacak ne ifrit;
Sadece sen ve
gözbebeklerinde yankılanan
Yeni bir günün sesi.

01/09/2025
04:55 #wahrān
@demlenmişSiirler
(517)

Demlenmiş Şiirler 2

Sararıp Solmalar

Bir mevsimlik değildir,
hiç bir yaprak dökümü.
İlk baharında doğup, yaza ermeden...
Sonbaharında sararıp,
kışa varmadan dökülmez.

Düşüş toprağa değil, çınarına zulümdür.
Rüzgar değildir seni koparan
Tutunduğun dal bırakır elini.

Göz göze gelmeyen günlerle başlar.
Tebessümler eksilir, bakışlar unutulur.
Ve sen, güneşsiz kalan bir yaprak gibi
içten içe solarsın.
Aydınlık değil, gölgeler büyür arada.

Sözler susar, dokunuşlar çekilir.
Bir zamanlar akan nehir,
şimdi kurumuş bir sessizliktir.
Ve susuzluk, sevdanın damalarını çatlatır.

Hatırlanmazsın artık.
Ne bir "Nasılsın?" gelir,
ne bir "Özledim."
Ve o eksiklik,
bir sevdanın sararmış yüzüdür.
Sen hâlâ tutunursun,
ama yüreğin bükülmüştür.

Ve sonunda, yeşilliğinin ortasında
zamansız bir terk yaşanır.
Ne bir kavga, ne bir veda.
Sadece eksilirsin, yavaşça, sessizce
bir yaprak gibi,
bir zamanlar açtığın yerden düşersin.

04/10/2025
23:13 #wahrán
@demlenmişSiirler
(611)

Demlenmiş Şiirler 2

Seçim Senin Son Onun

Peşinde koşarak yorulduğunda,
oturup ağlayarak beklediğinde kaderinmiş.
Koşmak da, oturmak da senin seçimin,
lakin varacağın yer kaderindir.

Bir yol ayrımında durduğunda,
gölgen seni geriye çağırdığında,
adım atmak mı, kalmak mı diye sorduğunda
cevap sende, ama yön kaderindir.

Bir dua gibi fısıldadığında içinden,
"ya nasip" dediğinde sessizce,
seçtiğin kelime kaderinle buluşur,
ama yankısı senden önce yazılmıştır.

Koşan da sensin, duran da.
Ama yolun sonundaki taş,
çoktan yerleştirilmiştir.
Senin adımın, o taşa çarpacaktır.

01/10/2025
23:10 #wahrān
@demlenmisSiirler
(604)

Demlenmiş Şiirler 2

Seni Tanıyorum Ey Arsız 1

Seni tanıyorum...
Sen O çirkinsin,
meyve ağaçlarını taşıyan arsız,
salatasında küfür doğranan
höd höd çobanısın.

Seni tanıyorum...
Sen o ayyaşsın,
testisinde arsızlık şarabını taşıyan,
salyasından kin bulaştıran
arsız çoban köpeğisin.

Kibrin cehaletini ele veriyor...
Seni biliyorum...
Sen güzelliğe düşman olan
Ebu Cehilsin.

Seni tanıyorum...
Sen o dalkavuksun,
güzelliği kıskanıp çamur atan,
her aynaya tüküren
karanlıkta yankılanan çığırtkansın.

Seni tanıyorum...
Sen o sahte hocasın,
kelimeleri zehirle vaaz eden,
her dua yerine kin kusan
boş kubbelerde yankılanan fitnesin.

Her masumu suçluya dönüştüren...
Seni tanıyorum.
Adaleti kendi terazisinde boğan,
sen o cellatsın.

....

06/10/2025
00:06 #wahrān
@demlenmisSiirler
(615)

Demlenmiş Şiirler 2

Seni Tanıyorum Ey Arsız 2

Seni tanıyorum...
Sen o rüşvetçisin,
her imzada adaleti boğan,
vicdanı makbuzla mühürleyen
bir sessizlik tüccarısın.

Sen o iftiracısın,
gerçeği eğip bükerek satan,
her doğrudada bir yalan arayan.
Seni tanıyorum...
Dilinle zehir taşıyan bir kurgucusun.

Sen... Sen o suskun tanıksın,
göz göre göre zulme sessiz kalan,
her çığlığı duymamış gibi yapan.
Seni tanıyorum...
vicdanını saklayan bir gölge figürsün.

Seni biliyorum...
Sen o torpilcisin,
hakkı arka kapıda boğan,
her liyakati ezip geçen
akrabalıkla yükselen adaletsizliksin.

Seni tanıyorum...
Sen o manipölatörsün,
gerçeği kendi çıkarına göre eğip büken,
her bilgiyi silah gibi kullanan
algıyla hüküm kuran bir sahtekarsın.

...

06/10/2025
01:10 #wahrán
@demlenmisSiirler
(616)

Demlenmiş Şiirler 2

Seni Tanıyorum Ey Arsız 3

Sen o zam hokkabazısın,
etiketi değiştirip vicdanı susturan.
Seni tanıyorum...
her rafta halkın sofrasını eksilten
fiyat cambazısın.

Seni tanıyorum...
Sen o fatura zalimisin,
her ay yeni bir yük bindiren,
halkın nefesini sayaçla boğan
bir rakam zorbasısın.

Seni tanıyorum...
Sen o siyaset tüccarısın,
her seçimde umut pazarlayan,
sandıkta halkı unutan
oyla hüküm kuran bir vaat simsarısın.

Seni tanıyorum...
Sen o makam arsızısın,
her koltukta halkı unutan,
her selamda kibri çoğaltan
makamın zalim lordusun.

Ey arsız!
Artık susma vakti değil...
Her çığlıkta yankın var,
her suskunlukta büyük suçun.

Vicdanı unutanlar, makamla büyüyenler,
etiketiyle hüküm kuranlar...
bilin ki zaman sizi de yargılar.

Ey arsız!
Gölge sandığın halk, bir gün ışık olur.
Ve o gün, her kürsü hesap verir.
Vicdanı mühürleyenler,
bir gün kendi suskunluğunda boğulur.

06/10/2025
02:02 #wahrán
@demlenmisSiirler
(617)

Demlenmiş Şiirler 2

Senin Adına Sorular

Ben miyim kırılan,
yoksa sesim mi?
Beni susturan kim,
yoksa ben miyim kendim?

Yankımıyor giden sesler,
şünger gibi duvarlar
İçimde bir mahkeme var
sanık da, yargıç da
aynı suskun sesler

Ben miyim suçlu,
yoksa suskunluk mu?
Kendi gölgeme bile
hesap soramazken
hangi kapıyı çalabilirim?

İçimde bir mahkeme var
yargıç da, sanık da
aynı yüzün sessizliği.

27/09/2025
00:19 #wahrān
@demlenmisSiirler
(594)

Demlenmiş Şiirler 2

Sessiz Canlar

İçinde varsa bir can,
fark eder mi ki
ayakları iki taneymiş,
dört taneymiş?

Bir atın gözlerinden süzülen yaş
taşıdığı yüktenmidir sadece?
insanın göremediği bir hüzün belkide.
Yıllarca taşınan yüklerin
ağır şefkatsizliğinin hikâyesidir.

Bir kedi, kar altında,
soğuk taşlara kıvrılır.
Yalnızca sıcaklığı değil,
bir kalbin ona ait oluşunu arar.
Titreyen bedeniyle insan gibi üşür,
insandan eksik olmayan
bir acısı vardır ayazının.

Bir kuşun kanadı kırıldığında,
gökyüzü sessizleşir.
O çığlık, bulutlara değil,
bir vicdana ulaşmak için
atılmış yardım çığlığıdır.
Çoğu zaman kulaklarımız sağırdır.

Bir köpek, yavrusunu kaybettiğinde
dünya onun için de kararır.
O karanlık, o tarifsiz acı
bizim kayıplarımızdan farklıdır;
aynı sessizlik, aynı sızı, aynı gözyaşı...
dili lisanı başka olsa da.

Bir Aslanda,
yavru ceylanı koruyacak kadar vicdan vardır;
çoğu insanda olamadığı kadar.

Bir kap su, bir avuç yem, bir gölgelik, bir dokunuş...
Bazen bir hayat kurtarmak için tek gerekendir.
"Adı Şefkattir unuttuğumuz merhamet..."

Onlar da hisseder, bizim gibi sever,
bizim gibi özler, bizim gibi ağlarlar.

"Onlar da CAN taşır."
Ve İnsan, kendine atfedilen erdemle
o canları korumakla yükümlüdür.

22/09/2025
22:09 #wahrán
@demlenmisSiirler

(580)

Demlenmiş şiirler 2

Sessizliğin Çürüyen Dili

Sustuğun yerden yıkılıyor yarınlar.

Terk edilen umutlar,
ürkek bakışlı güvercinlere benziyor.

Hayaller,
zindanlarına dönmek isteyen mahkûmlar gibi.

Hiçlik makamına eren bir aslan,
münzevi kafesine gidiyor.

Mecnun,
kendi küllerini öpen bir putperest olmuş.

Mezar taşına kazınacak bir cümlemin,
sessizliğinde çürüyen bir dil...

Kendi mezarına taş taşıyan bir işçi sanki şair,
kırık bir kemanın bestesine güfte yazıyor.

Gökyüzü,
paslı bir iskelenin demirlerinde asılı.

Yıldızlar, solgun bir ateşin külleri gibi sönük.

Zaman,
kör bir kuyunun dibinde gırpınan balık.

Ve Yusuf,
damarlarından kanı içilmiş heykele dönüşmüş.

Renkler,
kendi doğumunu reddeden bir tabloya koşuyor.

Gökkuşağı, flu bir döngüde
renklerinden soyunurcasına kayboluyor.

Ve gökyüzü,
unutulmuş bir dilin son hecesi gibi değil,
yeni bir sessizliğin başlangıcı gibi susuyor.

16/11/2025
01:15 #wahrán
@demlenmişSiirler
(662)

Demlenmiş Şiirler 2

Sessizliğine Talibim

Geç olmuş, hava kararmış çoktan.
Hasretine tayinliyim, bu gecede.
Rüzgâr bile seni fısıldıyor.
Gölgemde adını taşıyorum, sessizce.
Sokak lambaları bile suskun.
Adımlarımda senin izlerin.
Şehrime sensizlik çökmüş.
İçten ve derinden, muhabbetine talibim.

@demlenmisSiirler

Dışarıda gök gürültülü yağmur varmış...
Bırak yağsın üstümüze yağmurlar.
Sırlı sıklam ıslanalım,
Ben hastalığına talibim.
Camdan izleyenler 'deli' diyorlarmış,
Bırak desinler, ben deliliğine talibim.

@demlenmisSiirler

İçimde tuhaf bir melankoli varmış.
Şiirin olası varmış bu gece.
Her mısradan senin soluğun,
Her hecede bir bekleyişin izi.
Bırak melankolik olayım, dizelerine talibim.

@demlenmisSiirler

Gözlerini aradım tüm gece.
Yorgunluğumda senin sessizliğin.
Bir rüya gibi sığınsam sana...
Uykusuzluğuma sen dolsan ince ince.

Bırak rüya olayım gecelerine,
Ben uykusuzluğuna talibim.
Her geceyi seninle bölmeye,
Sessizliğine talibim, derinden.

02/09/2025
05:09 #wahrans
@demlenmisSiirler
(521)

Demlenmiş Şiirler 2

Siyah Gülen Adam

Kaç izmarit biriktirdim,
arka bahçedeki begonvillerin altında.
Kaç şiirler söndürdüm bilemezsin...
Duvarda siyah gülen adam çizerek.

Her söndürüş bir ağlayıştı, damlasız...

Hangi rüzgarlar savurduysa küllerini,
kaybolmuş hepsi birer birer.
Bir tek, çiçeksiz kalmış Begonvil yaprakları
ve duvardan bana bakan, siyah gülen adam.

Bu şiirlede bir izmariti söndürüyorum
siyah gülen adamın gülüşüne.
Küllerİ... küllerİ zaten savruldu yarını beklemeden.
Çünkü bugün fırtına var yine sahrada.

16/09/2025
03:59 #wahrān
@demlenmisSiirler
(565)

Demlenmiş Şiirler 2

Siyah Roman

Aynı romanın bir yaprağına yazılmış
iki karakteri gibiyiz seninle.
Sen ön sayfasında, ben arka...
Birbirimize bu kadar yakın,
ama asla göz göze gelemeyen.

Arka sayfanın iz düşümündeki
aynı dizgideyiz hatta.
Aynı harflerle başlasa da isimlerimiz,
hikâyenin içinde hep yabancı gibiyiz.

Belki bir gün rüzgâr çevirir sayfayı,
bir anlığına kesişir bakışlarımız:
bir virgöl kadar kısa,
ama bir ömür kadar derin.

Birbirimizi okumadan
ezberlemiş gibi oluruz cümlelerimizi.
Senin noktan, benim parantezim
aynı anlamda buluşur belki
bir yazarın gözyaşında.

Ya da belki bir gün,
yeni baskısının dizgi hatasında
aynı sayfaya düşeriz...
Kaderi siyah bu romanın.

04/09/2025
04:09 #wahrn
@demlenmisSiirler
(531)

Demlenmiş Şiirler 2

Soğuk Masa Sessizliği

Ah doktor...
Soğuk bir tahtaya uzanırken bedenim,
kimse sormadı: "Neden bu kadar yaralısın?"

Uyku perdesi inmeden önce
bana bir an verselerdi,
"Buradasın, duyuluyorsun" deselerdi,
belki önce ruhum toparlanırdı,
sonra bedenim.

Koridorlar sessizdi, ayak sesleri yankıydı.
Bir brancarda uzandı hayatım.
Adım adım kendimden uzaklaştım.
Tavan lambaları sordu:
"Hazır mısın?" dediler... *Hazır mısın?*

Dışarıda yaz sıcağı, içeride kış nefesi.
İnce bir örtü altında
alev alev düşünceler.
Kalbim ritmini şaşırmışken
bir el omzuma dokundu:
"Ça va? Labas?"

Ne Fransızca ne Arapça
anlatabildim içimdeki sancıyı.
Sadece gözlerim konuştu,
ama kimse dinlemedi.

Duvarlar tanımadı isyanımı,
koridorlar yabancıydı.
Bir brancarda uzandığımda.

Işıklar göz kırptı,
ama umut hâlâ çatlak bir karanlıktı.
O ışık başka bir bilinmezliğe açılıyordu.

Ah doktor...
Narkozsuz alsaydın keşke
T5-T8 arasından sızılarımı.

Labas, hamdoullah.
Bien, merci.

13/09/2025
01:29 #wahrán
@demlenmisSiirler
(555)

Demlenmiş Şiirler 2

Son Mağlubiyet

Aşkın en uzun kışında turnaları bekleyip
baharları düşlemek...
Böyle başlar derin sessizlikler,
öyle büyür bu ağlatan kırgınlıklar.

Önce bir bakış eksilir,
bir söz yarım kalır,
ve bütün mevsimler
tek başına yaşanır.

Ne çok beklenir bir dönüş,
bir özür, bir hatırlayış...
Turnaların kanadına yüklenen veda,
kasımın soğuk aynasına bırakır yüzünü.

Ve en son turnalar gider bu mevsimde
ardın sıra Kasımın hüzün yelpazesinden.
Vedaların öncüsü Eylülse, kılavuzu ilk gidendir.
Son mağlubiyet sanadır, aşk.

02/11/2025
00:11 #wahrān
@demlenmisSiirler
(657)

Demlenmiş Şiirler 2

Şiirlerde Susturulmuş

Bugün de şiirleri susturdular,
dizeleri huzura varmayan.

Masamda
henüz açılmamış bir defterin
bembeyaz sessizliği duruyordu.

Kalemim,
mürekkebin karanlık kuyusuna bakıp
geri çekilirken...

Ve ben,
sözlerin yerine
pencereden sızan rüzgârı dinledim.

Hain bir uğultu
bıraksa gece huzura dalacak.

Ama sustu gece,
gözkapaklarımın ardında
bir başka şiir filizlenene dek.

14/09/2025
22:22 #wahrân
@demlenmişSiirler
(560)

Demlenmiş Şiirler 2

Uç Donması

Bitmedi henüz mürekkebim,
ama sanırım kurumaya meyilli.
Kağıtların azlığından mıdır, yoksa
yazacak şeylerin kalmayışından mıdır, diyeceğim...

Çok şey var aslında yazılacak, çok şey.
Bond kağıtlar, hatta Bristol kağıtlar da stokta.
Gel gör ki uç donması yaşayan kalemim,
klavyeye varmayan parmaklarımın
gölgesinde bekliyor harfler...
Biraz sessiz çılgılık gibi dizilmeye hazır.

Heybemde hatrı sayılır imgeler,
merkebine ağır gelecek yükler de var aslında.
Ama yol dar, dizeler eğimli;
her harf bir viraj gibi savruluyor içime.
Mürekkep hâlâ direniyor kurumaya.

Uçta donmuş ama kalpte akmaya meyilli.
Pamaklarımın gölgesinde bir şiir daha doğmak üzere:
şancılı ve sanrılı...
Önce bir ritüel gerek sanırım.
Uç çözülmeli, kelimeler akmalı
ve heybem boşalmalı usulca...
Birkaç damla, biraz duman ve demli bir çay.
Dışarıdaki, az sonra kuruyacak olan yağmura eş olmalı.

06/09/2025
03:55 #wahrán
@demlenmişSiirler
(536)

Demlenmiş Şiirler 2

Unutulası Değil

Anılar var, anılası değil.
Acılar var, yutulması değil.
Birikmiş cümleler, söylenesi değil.
"Anladın mı?" desem, anlatılası değil.

İşte böyle yüreğimizin sızı.
Yıllar geçecek aradan,
İzlerin çizgisinde hep seni göreceğim.
Resimlerim, çizilesi değil.

Ağlama; hüzün gözlerini yakmasın.
Bir gülüşün kaldı, ona tutundum.
Bir sesin var, yankısı içimde.
Bir de adın var, unutulası değil.

Geceler var, uykusu gelmeyen.
Sorular var, cevabı olmayan.
Bir bekleyiş var, adını sen koymadın.
Bir veda var, hiç söylenesi değil.

11/10/2025
21:11 #Wahran
@demlenmisSiirler
(627)

Demlenmiş Şiirler 2

Üşüme Zamanı

Şimdi üşüme zamanı...
Rüzgarın kırık nefesinde
yanmalar son bulur belki.
Kavrulmuş sahraya kış düşer,
serinler kurumuş çöllерim.

Belki de, nemlenir gökyüzüm de bulutlar.
Sen yağar torağa,
sen açar çöl zambakları.
Ve sonra yine sen kókar hayat,
kavrulmuş kızıl yüreğimden sızarak.

16/10/2025
01:33 #wahrán
@demlenmisSiirler
(634)

Demlenmiş Şiirler 2

Üşümektir Yalnızlık

İnsan ne zaman üşür?
Ayazda ulan ayazda, der gibisin.
Oysa Cemal Süreya'ya göre özleyince...

Bana göre unutulunca.
Çünkü; unutulunca insan
yalnız kalır, yalnızlık üşütür insanı.
Çıplak kalmış gibidir;
elbisen vardır ama sarmaz seni.

Unutulunca ıssız kalırsın,
ve ıssızlık üşütür insanı.
Çölün ortasında da olsan
seni ıssızlığın ayazı üşütür.

Ve bazen
bir mektubun cevapsız kalışında
bir sandalyenin boş bırakılışında
bir kahvenin soğuyuşunda
bir şarkının yarıda kesilişinde
bir elin havada asılı kalışında
üşür insan.

Çünkü bazı soğuklar
insanın derisini değil
yüreğinin süveydasına işler.

20/09/2025
00:09 #wahrān
@demlenmisSiirler
(573)

Demlenmiş Şiirler 2

Vuslat Hayal, Firak Hakikat

Sakin söz verme ey yâr,
Ola ki gidersin, kalır geride kelâmın.
Unutsan da, hatrın muteber bende,
Zeva görmesin, eksilir cânım.

Gönlümde saklıdır harf-i âhım,
Her hecede senin izindir benim yârım.
Vuslat bir hayâl, firâk hakîkat,
Ben intizârdayım, seninse özün gurbette.

Ey gönlümün yâri, giderken ne bırakırsın?
Bir hatır mı, bir âh mı, yoksa hiçlik mi?
Bir âh düşse de gönlüme,
Sadâkattir benim şiirim yine.

06/10/2025
23:23 #wahrân
@demlenmisSiirler
(618)

Demlenmiş Şiirler 2

Yağsın Yağmurlar

Şimdi yağmurlar yağsın şehrimize
varsın kara kara olsun bulutlar,
varsın şehri geceye taşınsın,
yağsın saçaklardan aka aka.

Sokakların kirini yıkarcasına,
eylül yapraklarını toplarcasına.
Taşsın ağzına kadar dolmuş logarlardan,
şimdi yağmurlar yağsın, susuzluklarıma.

Yağsın sokakların sarı lambalarına,
karo taşlarında birikir belki gözlerin.
Yine yalın ayak koşarım,
düşen damlaları yetiştirmek için sana.

Yağsın kurutulan coğrafyamın bozkırlarına.
Belki bir çiçek açar çatlaklarında,
belki suya kanar bir karaca.
bir göçmen kuş konar suskun dallara,
belki bir ezgi başlar teneke çatılarda.

24/09/2025
00:24 #wahrān
@demlenmisSiirler
(583)

Demlenmiş Şiirler 2

Yalın Saatler

Zaman, bir göl gibi durgun.
Saatler suskun; ne bir kıpırtı var içimizde,
ne bir yön, ne bir ses.
Tutsak kalmışız kendi gölgemizde.

Her saniye, bir boşluk gibi üzerimize çöktü.
Konuşamadık, çünkü kelimeler de yorgundu.
Sadece sustuk, saatlerle birlikte.
Ve ellerimiz boştu hep.... tutunacak bir zaman,
sarılacak bir an bulamadık yalın saatlerde.

Yalnızlıkla örtündük,
bir sessizlik gibi yayıldık duvarlara.
Ne gelen oldu, ne giden;
biz kaldık, zamanın sivrulmuşluğunda.

Ve belki de en çok o an anladık:
Zaman susunca, ses kendini arar.
Saatler durduğunda, içimiz konuşur.
Yalınlıkta büyür en derin yanımız.

27/08/2025
07:08 #wahrán
@demlenmisSiirler
(504)

Demlenmiş Şiirler 2

Yazık Olmasın Cemrelere

Sevmeyeceksen söyle...
ekmeyeyim yolunun üstüne çiçeklerimi.
Bakmadan geçip gidersen
yazık olur Cemre düşlerine.
Işığın değmezse yapraklarına,
üşür içimdeki bahar.

Bir sessizlik yayılır toprağa,
göğün mavisi solgun bir örtü gibi serilir üstüme.
Çiğ damlaları ürkekçe bekler ışığın dokunmasını.
Adını bilmediğim çiçekler henüz açmaz,
bekler kardelenler gibi mevsimini.

Derken, bir rüzgâr geçer usulca...
adı konmamış bir özlem gibi dokunur yapraklara,
gölgesinde bekleyen bir tomurcuk olurum,
şesine değmeden solan bir kelime gibi.
İçimde bir yankı büyür, suskunluğuna tutunarak.

Bir kuş uçar göğün en ince çizgisine,
kanadında taşıdığı sabırla,
bir mevsim daha beklerim seni.
Çiçeklerim solmaz, köklerine çekilir
ve köklerinde bir dua büyür.

02/09/2025
02:09 #wahrán
@demlenmişSiirler
(520)

Demlenmiş Şiirler 2

Yıldızları Küsmüş Geceler

İçimdeki sokaklar daracık,
dışarıdaki koca dünyanın bulvarlarına kapalı.
Sığınmacılar gibi kullanıyor hatıralar,
varoşların hoyratlığıyla.

Gece naraları inletiyor çoğu zaman.
Viranemin manzarasız balkonundan
göğe bakmak düşünüyor payıma:
yıldızları küsmüş gecelerin meçhul saatlerinde.

Bir çöp bidonuna attığım eskitmelerim,
kırık bir sandalyede bekler gibi duruyor.
İçimdeki sesler, dışarı atılmış umutlar,
gecenin sırtına yaslanarak balkonuma sarkıyor.

Bir sokak lambasında yanıp sönüyor umutlar,
hatıralar toplanıyor başına sessizce.
Ve ben hâlâ balkonumdan göğe bakıyorum:
yıldızları küsmüş gecelerin meçhul saatlerinde.

04/10/2025
01:11 #wahrn
@demlenmisSiirler
(609)

Demlenmiş Şiirler 2

Yırtıcı Kuşların Çağrısı

Hangi şair vurmuş
bir üveyiği yüreğinden, şiirinde?
ya da hangi ressam
kurşuna dizmiş sevdasını tuvalinde?
Söylesene yarım kalanım,
hangi çay bir beddua için içilmiş.

Bekle beni,
bir gece yarısı kütüphanesinden çıkarken
sorgun bir yüzle vurulacağım,
insanlığı yitirircesine.

Yırtıcı kuşlar;
"Yaşamak zamanı!" diyecekler...
Anlaşılmayan dillerde şiirler yazarken
"Ölmek sevdemiş." diyeceğim.
Bak gör, az kaldı sessizliğim.

15/11/2025
23:15 #wahrān
@demlenmisSiirler
(661)

Demlenmiş Şiirler 2

Yitik Bir Sevda Portakal Çiçeği

Eski bir şehir, sevda:
Sokaklarında akşam sefaları,
yaseminler, begonviller.
Köşe başı evlerine yakışıyor en çok
kemerlerdeki çardak gülleri.
Ilık ılık yelleri aşk diye eser
Fecir saatlerinde portakal çiçeklerinin.

Bir hayal şehrisin özlemelerde sığındığım...
Çokça eksildim yokluğunda.
Özlemek eksilmekmiş
Bir an önce geri gel ruhum, ruhuma.
Şimdi tamamlanmak istiyorum,
özlediğim kadar.
Ve şehirde yeniden koşmak istiyorum
portakal çiçeklerinin altında.

12/11/2025
02:12 #wahrn
@demlenmisSiirler
(658)

Demlenmiş Şiirler 2

Yorulдум Galiba

Yorulдум galiba,
yorgun düşlerin rüyasız sabahlarına uyanmaktan.
Sessizce taşınan umutların ağırlığından...
Hep kışa çıkan baharların eksikliğinden,
puslu güneşlerin karanlığından
yorulдум galiba.

Gölgesiz sokaklarda ağırlaşan adımlardan,
herkesin sustuğı yerlerde
fazla konuşan kalbimden
yorulдум galiba.

Aynı saate bin kez bakmaktan,
akmayan zamanın içinde
biriken suskunluklardan.
Geriye dönmeyen adımlardan,
önüme düşmeyen gölgelerden
yorulдум galiba.

Duyulmayan sesleri içimde büyötmekten.
Bir çığılık gibi boğımaya çalışan acılardan,
dışındaki sessizliğıin güröltüsünden
Yorulдум galiba.

Aynaların bana yabancı bakışından,
her sabah başka bir yüzle uyanmaktan,
kendimi tanımak için labirente dönüşmekten,
kendimden geçip seni aramaktan
yorulдум galiba.

05/10/2025
00:15 #wahrán
@demlenmisSiirler
(612)

Demlenmiş Şiirler 2

Zamanın Yanılgısı

Evet, bir gün yirmi dört saattir.
Matematiksel olarak doğrudur.
Ama saat bilmez bazılarının;
bir saati bin saate denktir.
Ayrılıklarda durur saniyeler.

Zaman bürokratik bakar olaya,
zemberek sıkışır,
içindeki yay gerilir...
Dişliler ağır ağır döner,
eşapman tik-tak diye keser nefesini.

Balans çarkı salınır,
ama ayrılığın boşluğunda
ritim uymaz kurgulanmış romana.
Kurma tepesi çevrilse de
geri gelmez giden dakikalar.

Ve çeken bilir: bir tek kalp atışı,
bin yıllık takvimden daha uzundur.
İşte zaman burada yanılgıya düşer,
çünkü bir kalbi yoktur.

28/09/2025
02:22 #wahrán
@demlenmişSiirler
(597)

Demlenmiş Şiirler 2

Zamanın Zarfı

Vaz geçiriyor artık hayat her şeyden,
gölmeyi çoktan unutturmuştu.
Ağlamalardan da vaz geçiriyor.

Taştan putlara dönüştürmüş zaman,
tapınılmayacak yürekleri.

Kör zindanlarda tapılası sevdalar.

Bir mektup gibi katlanmış zaman,
zarfın içinde kalmış gülüşler,
bir ömrün bekleyişiyle mühürlenmiş.

Pullarında duyulmayan sesler yazılı.

Kırık mühürlerden sızıyor bekleyiş,
yıkılmış köşelerinde çocukluk düşleri
bir gülüşün eksikliğiyle solmuş.

Göge yollanmamış cümlelerde yankılar.

Ve hayat,
vaz geçmenin bile gölgesine sığınmış.

09/10/2025
02:02 #wahrán
@demlenmişSiirler
(624)

Demlenmiş Şiirler 2

Zamanını Bekleyen Kader

Müsaitsen bana ilham ol bu gece.
oturup geçip giden yağmurların,
kokusunu hatırlayalım.
Verandadan bakalım,
yeşil sarmaşıkların altındaki geleceğe.

@demlenmisSiirler

Gülümsemen yeterli...
Derin derin, derinlerinden gülümse bana,
Ben seni en çok gülüşlerinden sevdim.

Gülüşün, zamanın ritmini bozuyor...
bir an duruyor her şey ve ben,
o durakta Mevsimini beklerim.

@demlenmisSiirler

Olgunlaşacak kader bizim için,
sabredenın ereceği murad gibi
yorgun derviş bekleyişi gibi
Zamanını dolduracak saat gibi beklerim.

31/08/2025
03:03 #wahrán
@demlenmisSiirler
(513)

Demlenmiş Şiirler 2

Zamansız Çık Gel

Bir eylül akşamında çık gel,
Kuşların yuvasına dönüşü gibi.
Aydınlanmamış eylül akşamlarına inat,
bir akşam vakti çık gel.

Gökyüzü hâlâ seni beklerken,
deniz, ufka doğru adını taşıırken,
rüzgâr, saçlarımda eski bir şarkıyı çalarken
bir akşam vakti çık gel.

Dökülsün yalnızlığım yaprak yaprak,
sararsın sensizliğim bir defterin sayfaları gibi.
Haber vermesen de olur,
bir eylül akşam üstü çık gel.

Saatlerimi durdurayım, takvim eylülde kalsın.
Rüzgâr, adını fısıldasın, şehir seni hatırlasın.
pencereler ışığını beklerken,
bir eylül akşamında çık gel.

23/09/2025
00:23 #wahrân
@demlenmişSiirler
(581)

Demlenmiş Şiirler 2

Zamansızlık

Şu an saat kaç, bilmiyorum.
Senden sonra kaç varır, bilmiyorum.
Hasretin kaç kaç geçer, bilemiyorum.
Bu saat ne zaman durur, onu da bilmiyorum.
Bildiğim tek bir şey var: Sensizim.

Yolumu, pusulamı kaybettim.
Saatimi, zamanı kaybettim.
İçimde yüreğimi...
Ciğerimde nefesimi,
gözlerimde ferini kaybettim.

Takvim yapraklarında,
çocukluğumdan kalma düşlerimi,
büyürken umutlarımı kaybettim.
Zamanın içinde konuşurken adını,
susarken gülüşlerini kaybettim.

19/09/2025
19:09 #wahrān
@demlenmisSiirler
(572)

Demlenmiş Şiirler 2